גליון מס. 46 • [illegible] אדר תשמ״ז • 5.3.1987

שבועספורט

אלי יאני שוב מככב בכפר־סבא

חשיפה: הדו״ח הגנוז על מכבי ת״א

תחקיר: מי מממן ומאמץ את הכדורגל הישראלי

בשחיה הישראלית יש כיום רק תקוות

פוסטר: גרי ונדרמולן, המושיע של בית״ר י־ם

שבועספורט			
מודעות: גילה שניידר, חיליק עמיר טל': 439442(03)	עורך: אלכס דורון	**בשער**	**מה בגליון**
©כל הזכויות שמורות ל„מעריב"	עריכה: טובי פולק עריכה גרפית: שפי דנן צלם: עדי אבישי עורך מדור הספורט: אבי בטלהיים	ערן הירש, שחיין – תשמעו עליו הרבה השנה, מימין: אלי יאני שוב מכבב בבכ"ס. (צילומים: עדי אבישי)	6: זירה תוססית של יורם סריד; 7: מה היית/יהיה; 8: כדורגל +; 9: הפועל ת"א על הכוונות; 10-11: אלי יאני; 12-13: פוסטר: גרי וונדרסולן; 14-15: שחיה מודל 87'; 16: כוכב וולרן 17: כדורסל +; 18: תחויטוטון 20: נכ.א.; 21: יש עתיד; 22: תטיף.

רעש גדול – כסף קטן

בן כספית

הלילה שבין 14 ל־15 בספטמבר 1986, היה ארוך במיוחד עבור ראשי קבוצת הכדורסל של מכבי תל־אביב. ההחלטה אם להשאיר את לי ג׳ונסון בקבוצה (ווכדים?) לא היתה קלה. איוון ג׳רוף, שהובא על־סנת להחליף את לי, תידלק את מרורת ההתלבטות ביכולת הטובה שהציג במשחק אימון ובמבחן מיוחד, שעה קלה קורס לבן. ישיבת ההנהלה של מכבי ת״א נמשכה עמוק־עמוק אל תוך הלילה. היום שלמחרת היה האחרון לשיגור רשימת שחקני החיזוק לפיב״א.

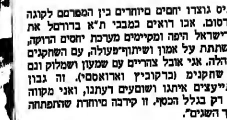
המעניין שבאותו ערב היה בכך שלבד מן הצוות הרגיל של מכבי ת״א גבחו בדיון הסימפוזיוני גם דוד פורמן (עלית) ואודי רקנאטי (ריסקונט, ויו״ד אגודת ידידי מכבי ת״א).

קשר משפחתי

מה לשני האחרונים, נציגי הגב הכלכלי הרחב של אלופת הכדורסל ולהחלטות מקצועיות?

שני הצדדים מגיבים על השאלה הזאת בזהירות: עו״ד שמעון מזרחי, אומר כי הקשר רב־השנים (15) בין מכבי לחברת „עלית״ יצר בסיס רחב של ידידות ואהבת ספורט בין שני הגופים. ממש קשר משפחתי. על רקע זה, מה רע לקיים התייעצות ולהחליף ריעות?

פורמן, גטע זר וחדש יחסית בעלית ובמכבי, משתלב ברצון באידיליה: „הקשר של עלית עם מכבי ת״א הוא אסנם פירסומי ביסודו, אולם ברבות

השגים גוצרו יחסים מיוחדים בין המפרסם לקוגה הפירסום. אנו רואים במכבי ת״א ברורסל את ארץ־ישראל היפה ומקיימים מערכת יחסים הדוקה, המושתתת על אמון ושיתוף־פעולה, עם השחקנים וההנהלה. אני אוכל צהריים עם שמעון ושמלוק וגם עם שחקנים (ברקוביץ וארואססי). זה גבון שמתייעצים איתנו ושומעים דעתנו, ואני מקווה שלא רק בגלל הכסף. זו קירבה מיוחדת שהתפתחה במשך השנים״.

החלטה כלכלית

בכל אופן: אין ספק כי ההחלטה על עתידו של לי ג׳ונסון בללה גם שיקול כלכלי נכבר, במושגים של מכבי: אם ג׳ונסון היה משוחרר ומוביח לאחר מכן שמצבו הפיסי תקין – היה על מכבי לשלם לו את מלוא שכרו (120 אלף דולר בעונה), נוסף לשכר רומה שהיה דורש (ומקבל) איוון ג׳רוף.

לאור הדברים הללו מתקבלת נובחותו של פורמן- בהתייעצות זאת במוכנת מאליה, בהיותו ראש החברה. שתמיכתה השנתית במכבי ת״א כדורסל, מסתכמת בלמעלה מ־300 אלף דולר.

כל האמור לעיל איננו מעיד דבר וחצי דבר על

יתר המאמצים המסחריים הפועלים עתה בספורט הישראלי – לא מבחינת היקף התמיכה ולא מבחינת טיב היחסים. מכבי ת״א כדורסל, לבד מהשתייבותה לליגת כדורסל נפרדת, מהווה גם חריג בתחום זה.

סכום צנוע – רעש גדול

כל הכדורגל הישראלי, למשל, נתמך השנה בידי מאמציו בסכום כולל של כ־650 אלף דולר – פחות מפי שנייס מהסכום, הרשמי, שמעמידה „עלית״ לרשות אלופת ישראל בכדורסל. 650 אלף דולאר. אם תרצו זה גם סכום צנוע למדי, יחסית לרעש שקם מסביב. רבע מ־16 קבוצות הליגה הלאומית בכלל לא מצאו לעצמן השנה מאמץ:

- הפועל באר־שבע, נטושת־אימוץ זו העונה השניה. ניהלה מו״מ עקר עם „פולגת״, שהעדיפה לבסוף את הפועל ת״א.
- מכבי יבנה קיבלה 10 אלפים דולר על־חשבון מ„סוכילי אשדוד״, אך בהמשך העונה התפוצצה העיסקה.
- הפועל פ״ת ניהלה מו״מ עם „אשדר״, קיבלה מיקדמה שולית – וגס עיסקה זו גוועה בדמי ימיה.

הפועל ת״א	פולגת	80,000
מכבי חיפה	וולבו	100,000
מכבי ת״א	אפנת ברוך	80,000
בית״ר ים	כתר פלסטיק	60,000
בני־יהודה	עלית	60,000
הפועל כפ״ס	שיכון עובדים	
מכבי פ״ת	רובק	80,000
הפועל ב״ש	–––	
מכבי נתניה	ספולדינג	45,000
שמשון ת״א	שחפים	25,000
מכבי יבנה	–––	
מכבי יפו	קולברט	25,000
הפועל פ״ת	–––	
בית״ר נתניה	ספולדינג	13,000
בית״ר ת״א	תבל	30,000
הפועל לוד	–––	

- המאמץ של הפועל לוד, לעומת זאת, קובע גם את ההרכב ומחלק הוראות מאקסיות לשחקנים. נכון, הבונה לצבי רוזן. משגואשו בלור למצוא מאמץ, זכו ראשי הקבוצה במהווה מצד מאמגם, שהוא יבואן בגדי הספורט „אוסברו״. רוזן תרס מערכות לבוש וציוד – עם סמל החברה, במובן. ובך – לשחקניו יש תלבושות חדשות, וצבי רוזן מאמנמ חבה בפירסום חינם. כולם שמחים וטובי לב – חוץ מהגוכר, במובן.

זמן שידור

הסחורה החמה ביותר בשוק האימוץ היא, ללא ספק, זמן שידור בטלוויזיה. ככל שיש לקבוצה סיכוי

רב יותר לזכות בסיקור טלוויזיוני – כן גדל הב־ שאותו מובן לשלם לה המאמץ. הקהל, ההולך והולך במשחקיה הביתיים, הוא גורם שולי, ביחס כשישים מול דקת שידור בטלוויזיה – נביח בשמרובר בטלוויזיה הישראלית, שהיא כ... חד־ערוצית ואזי השידור שלה כולו הוא אל מול... האומה.

האיפול התלקי שהוטל העוגה על ידי הכדורגל הסקומי, אילץ את המאמצים (ספונסרי) השוכים להסתפק בעיתונות הכתובה. זו מהווה א־ היא מריום פירסומי יעיל להמונים – אם כי נכד פחותה. על רקע זה, אין פלא ש„מועדון הנותן בתחום האימוץ, כולל קבוצות כהפועל בארבע הפועל לוד ומכבי יבגה. ירידתה של הפועל פ״ לשוליים, תמוהה.

יחסים מיוחדים

ירידתה העירונית, מכבי, מספקת לנו התמ־ הפוכה. הסכום הנכבד בו זכתה הקבוצה העונה אינ פרופורציונלי למידת ההתעניינות התקשורתית בה. אך מקורו במערכת היחסים המיוחדת שבין משה גהל (בעלי חברת „רובק״) לבין ראשי מכבי פ״ת.

בעונות קודמות היתה תמיכת „רובק״ בקבוצה גדולה אף יותר ושימשה מקור עיקרי למימון הבאת

לפ״ת של האחים עודד וגר מבנם וכן גמים כדרה. כהוה ולנוכח המשבר שעבר על „רובק״ באחרונה, צומצמה התמיכה.

למרות קיומם של קשרי־אימוץ בעלי אופי רגשי, סנטימנטלי־משהו (אבי פילוסוף ובני יהודה בהווה, נבים בקנון ומכבי יפו בעבר), הרי שבקשרים בין הקבוצות למאמציהן אין מקום לרגשנות יתרה. הספונסרים הם, בדרך־כלל, אנשי עסקים קשוחים, מפולחים, המודעים היטב לטיב הסחורה שאותה הם מבקשים לרכוש.

התפוצצות המו״מ בין קבוצה למאמץ, מצריכה כרוך כלל הנשת עזרה ראשוגה לקבוצה רווקא. המאמץ, משופשף ומגוסה, מקפיר להישאר מחוץ לכוות הריקשטים.

סגנון חדש

ברוך גלבוע, שם חדש יחסית, הוא אחד המאמצים הססגוניים והנמרצים ביום בשוק. פעילותו הקרתגית שנויה במחלוקת, אולם אין ספק כי האיש מהיר, בהצלחה לא מבוטלת, סגנון חדש לענף האימוץ.

גלבוע יושב בנתניה, מחזיק במפעל לייצור בגדי ספורט ומייבא לישראל את מוצרי „ספולדינג״.

בשנה שעברה הופתעו רבים מזיגוקה של אליצור

מימין לשמאל: עלית – מאמצת גם את בני יהודה בכדורגל; כתר פלסטיק – סאחורי בית״ר ים; רובק – סייעה להביא את האחים מכנס לפ״ת; אופנת ברוך – ה„ספונסרית״ של מכבי ת״א, בכדורגל; ספולדינג – נציג החברה יושב בהנהלת נתניה; האד – מאמצת גם בדוריד וטנ״ש; חסם – תומכת בחולון; ושוב עלית – הקשר הממושך ביותר.

נתניה לצמרת הכדורסל הישראלי. לגלבוע לא לקח יותר מדי זמן לזהות את הפוטנציאל הפרסומי של הקבוצה – ולקפוץ על העגלה. הקשר העסקי בין הצדדים נקשר במחצית העונה וכך זכה גלבוע בחשיפה טלוויזיונית ותקשורתית גרושה, שהגיעה לשיאה במהלך משחקי הפליי־אוף. כמה ובתה אליצור נתגיה? – תאמינו או לא, לבדוך גלבוע עלתה העיסקה הזאת כ־6,000 דולר במזומן (ובתשלומים), וסכום דומה בתלבושות וציוד. זה הכל.

תוחלת חייו של הרומן הזה היתה, אם כך, קצרה ביותר. ראשי אליצור נתניה התעשתו ודרשו מגלבוע, תמורת עונת אימוץ נוספת, סכום הגע סביב 50 אלף דולר. גלבוע מצידו, הציע להביא מארה״ב, על חשבונו, שחקן חיזוק זר בשווי של 150 אלף דולר. באליצור הסכימו, חיכו – אך כלום לא קרה. לבסוף נאלצו ראשי הקבוצה להביא בחופזה רבה שני שחקני חיזוק לבנים בעלי יכולת מאד פושרת.

אימוץ חינם

גלבוע עצמו לא התבטל בינתיים – והחליט „לעלות כתה״: גיהל מו״מ מהיר ומוצלח עם שתי קבוצות הכדורגל הנתנייתיות שבליגה הלאומית, מכבי ובית״ר. במקרה של בית״ר, היו חילוקי רעות סהותיים: הבית״ריס דיברו על מאבק בצמרת; גלבוע לא נסחף בהתלהבותם. החוזה שנוסח לבסוף, מעניק לבית״ר נתניה מענקים שמגים, במקרה של אליפות או זכייה בדירוג גבוה בטבלה – אך בכל שהמקום יהיה גמוך יותר, כן יקטן גם סכום האימוץ.

המיקוס הנוכחי של בית״ר נתגיה (בקרקעית הלינה), מעניק לה מעט יותר מ־10 אלפים דולר. בהתחשב בכך שזה בערך הסכום שהרוויח גלבוע ממכירת שילוט הפירסום באיצטריון סוכדוק, מגרשה הביתי של בית״ר, הרי שהפירסום שהעניקה לו השנה בית״ד נתגיה היה למעשה חינם אין בכסף.

מכבי נתניה, שגלבוע יושב בהנהלתה, ובתה אמגם בסכום משמעותי הרבה יותר – ב־45 אלף דולר – אולם גם באן הקטין גלבוע את הנוק שלו עד למינימום, על ידי מכירת שילוט באיצטריונה הביתי. בסיכומו של דבר השיגה חברת „ספולריגג״, פרסומת כאה בהשקעה שולית.

פירסום, וכיוונות

ועם האוכל, בא בידוע התיאבון: ברוך גלבוע איננו מסתיר את שאיפתו להשתלט, בלעדית, על הלינה הלאומית בולה (!). יריבים כמו „עלית״, „וולבו״, „רובק״, או „פולגת״, לא זובים להתייחסות רציגית מדי מצידו. הכל עניין של כסף. מיליון דולר יספיקו לצורך העניין ויביאו בעקבותיהם רווח נקי כפול. איך? – בעזרת משרד פרסום רציני, שיעסוק בשיווק וביוגות שבועיים למפרסמים שונים. מדי שבת יימכרו המשחקים השונים – תלבושות ושילוט בסנרש – לבל המרבה במחיר, בשהזיבוין היקר ביותר יהיה, במובן, עבור המשחק המרכזי, המסוקר בטלוויזיה.

במציאות, מספק בינתיים גלבוע במכבי ובית״ד נתגיה (כדורגל), בהפועל ראשל״צ (כדורידר). לעוד כ־300 קבוצות ספורט שונות, בענפים מגוונים, מספק גלבוע תלבושות: בכדורסל (כל קבוצות מכבי סליגה א׳ ומטה), גולף, שחיה, טניס, נבחרות הגבים, נבחרות איל״ן, קבוצות גוער וילדים שונות ועוד.

הרווחים טבעו בגשם

אבל בבך אין די: גלבוע מגדיר עצמו ביום ובממיק של אירועי ספורט. השנה בכר עמר מאחורי ביקורה בישראל של אלופת צרפת, „פארים סאן־ז׳רמן״, ותיבגן בהתלהבות ביקוד רומה של ליברפול (שהוקפא, ביגתיים).

אירועים באלו מקדמים את המסורם ואמודים לקרס גם את היום, בתשואה רווחית הגוגה. במקרה של סאן־ז׳רמן, טבעו הרווחים בגשם (ותחתם צצו המסדים לא קטגים), אך גלבוע לא נבהל.

מריגת ישראל בכלל ונתגיה בפרט, יבולות, בטיפול מתאים, להפוך לאבן שואבת לקבוצות אירופיות מהדרג הראשון: גלבוע מתבנן פסטיבל חורף קבוע, בנתניה, ומדבר על שמות כאברטון וריאל מאוריד. קסטת וידאו שהוא מתבנן, בשיתוף עם מרכז הגולף בקיסריה, תשווק חופשות חורף לאירופים הקפואים, שישמחו לשחק גולף בקיסריה ולהתאכסן במלונות שטופי שמש בנתניה.

תמיכה גם באירועים

אבל בינתיים, עד שתתחיל הנהירה ההמונית הזו, החיים צריכים להימשך. אליצור נתניה כדורסל, למשל, השיגה ברגע האחרון ממש מאמץ חלופי לעונה הנוכחית. גם הפעם מדובר ביבואן מוצרי ספורט המעורה היטב בספורט הישראלי: מתי בש, יבואן מוצרי „האר״. בש משלם לנתגייתים, העונה, כ־60 אלף דולר. סכום מבוכד לכל הדעות. הוא מאמץ, בין היתר, גם את אליצור נוה דוד רמלה עם אדל וויליאמס, מהליגה הארצית ובן את מכבי ארזים ר״ג בכדוריד, נשות הפועל ירושלים בכדורסל, הפועל ר״ג בטניס־שולחן ומכבי ת״א בסנים. המדובר בכ־20 קבוצות ספורט שונות הגושאות בגאון את סמל „האר״.

בנוסף לכך, מאמצת החברה גם כ־70 תחרויות טנים וטנים שולחן בשנה וכ־100 אוחזי מחבט, שהבולטים ביניהם שחר פרקים וגלעד בלום.

אימוץ שחקן טנים נעשה על אותו עיקרון – פונקציה של מידת החשיפה והפירסום. סכום האימוץ מורכב ממענק בסיסי, אליו מתווספות פרמיות־הצלחה ושירודי טלוויזיה. כל טניסאי מאומץ על ידי שלושה גורמים לפחות: יצרן המחבט, יצרן הנעליים ויצרן הביגור שאותו הוא לובש בתחרויות.

החוזה כרוך בדירוג

עמוס מנסדורף למשל, אלוף ישראל ושם לוהם, משחק עתה במחבט „קבקם״. החוזה בינו לבין החברה, נערך עוד בתקופה שבה רישרש מנסדורף אי שם במקום ה־300 בעולם ולכן עמד הכונוס שלו על סכום גמוך, יחסית וגם הפרמיות לא הרקיעו שחקים. החוזה הבא, בתנאי שישאר בצמרת, יגדיל את הסכום שעמוס ידרוש ויקבל. סכום זה יבלול, הפעם, מענק חד־פעמי שינוע בין 30 ל־40 אלף דולר – בנוסף לפרמיות סוגרלות.

העוברות, אם כך, מדברות בעד עצמן. אימוץ הספורט בישראל בידי חברות מסחריות, מהווה ביום חלק בלתי מבוטל מהמשענת הכספית הרעועה שעליה נסמבות האגודות. הדברים אמורים במיוחד לגבי הכדורגל, הנמצא במשבר עמוק.

עד כמה יוכל הענף להישען על הקצבות הטוטו ומעגקי האימוץ בתחליף לתשתית־אמת (הקהל) – ימים יגידו. בינתיים, מנוצל מצב החרוס הכלכלי של אגודות הכדורגל, על־ידי מאמצים שונים, המשיגים השפעה הולכת וגוברת בתחום קבלת ההחלטות.

מה, בעצם, רע בזה? הרי מדובר באנשים מקצועיים, חרוצים, בעלי יוזמה, שאינם שבויים בקנוניות פוליטיות ושהוכיחו את עצמם בשטח? – חומר למחשבה. ■

מה היה/יהיה

טובי פולק

רונן שפירא: הייתי רוצה לעזוב את חדרה עם עליה ללאומית

רונן שפירא (מימין): בשנה הבאה לא בבית ספרנו

לפני כשבועיים דיברו בולם על משחק הצמרת המרכזי של הליגה הארצית בכדורגל: הפועל ירושלים – הפועל חיפה. המשחק הקבוע על העליה ללאומית. בשבת האחרונה נוצחה המוליכה עד או, הפועל חיפה, והפועל ירושלים נצמדה לצפרירים תולון במאבק על הראשות. מבט חטוף לעבר טבלת הארצית מגלה שיש לפחות עוד קבוצה אחת עם סיבויים מצוינים לעליה (רק קבוצה אחת תעלה השנה) – הפועל חדרה.

– רונן שפירא; דיברו עליך הרבה השנה, לא רק על משחק פרופר. או תצליחו לחזור ללאומית?

אני מאוד מקווה. מה שבטוח: עד לסיום המשחקים נהיה אחת משלוש הקבוצות שתאבקנה על העליה.

– ואתה תהיה אחד מאלה שבהם תהיה תלויה השאלה הזאת?

אני עושה את כל המאמצים שבך אבן יהיה. היתה לי תקופה לא כל־כך טובה בזמן האחרון, דברים שלא בדיוק קשורים לכדורגל (מבירה או העברה להפועל ת"א, או ללאומית אחרת – ט.פ.), דיבורים שלא הוסיפו ליבולת שלי על המגרש.

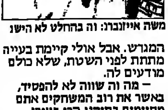
– צירופו של עודד מבנס להתקפת הקבוצה עוררת לך, אישית?

זה משהו אדיר. עודד הוא אחד החלוצים הטובים ביותר שהיו אי פעם בארץ. תענוג לשחק לצידו. אני בטוח שבתקופה הקרובה הוא יתרום לקבוצה הרבה, ואם נצליח לעלות – זה יהיה הרבה בזכותו.

– ואתה נשאר בהפועל חדרה? לאומית או ארצית?

התכניות שלי ברורות לי לגמרי, אבל עדיין לא לפירסום. כבוא היום בולם ידעו. אובל לומר רק כך: אם אעזוב – אשמח לפרוש את הקבוצה בעונה הבאה במשחקי הליגה הלאומית. ■

משה אייזנברג: אולי היה טוב יותר להפסיד פה ושם

משה אייזנברג: זה בהחלט לא הישג

את הקרב, אם אפשר לקרוא לזה כך, היחידי בצמרת הליגה הלאומית בכדורגל, עוד מנסה, איכשהוא, לתת בני־יהודה. הנה, בשבת האחרונה היא אפילו צימצמה את פער הנקודות מ־11 ל־9. הישג, ללא ספק.

ואולם ההישג היותר מדובר של בני השכונה היא העובדה שהקבוצה עדיין לא נוצחה העונה. אותנו כבר אחרי המחזור ה־20, ובטור ההפסדים סופיעה הסיפרה '0'.

– תלוץ בני־יהודה משה אייזנברג: גם אתה קורא לזה הישג?

לא, לא חושב. זו יותר עובדה סטאטיסטית מאשר הישג לשמו. מה נורא כל־כך בלהפסיד פה ושם?

– את זה אני שואל אותך. אולי זה היה משחרר משהו מהמתח, ונותן לכם סיכוי טוב יותר מול הזהירה של בית"ר?

אני לא מרגיש בלחץ ממשי על השחקנים בגלל העניין הזה של ההפסדים. מתעסקים בזה יותר בעיתונות, מאשר על המגרש. אבל אולי קיימת בעייה מתחת לפני השטח, שלא כולם מודעים לה.

– מה זה שווה לא להפסיד, כאשר את רוב המשחקים אתם מסיימים בתיקו הרי בעירן שלוש הנקודות זה במעט במו להפסיד...

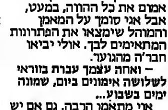
זה בדיוק העניין. אישית, הייתי מעדיף מצב שבו היינו מפסידים אולי כמה משחקים, אבל מנצחים באחרים. זה בעצם ההבדל, אחד ההבדלים, בינינו לבין בית"ר ירושלים של העונה. כך לא נוכל לרדוף אחריהם.

– למי שיוסה להשוות בין בית"ר של השגים האחרונות, עד העונה, למה שקורה בבני־יהודה בימים אלה, יש בסיס לדימיונו

ייתכן מאוד שזה דומה. בבני־יהודה יש היום די הרבה שחקנים צעירים שבתוך לא הרבה שנים יוכלו להוביל את הקבוצה להישגים, אולי באמת בדוגמת בית"ר של השנה. ■

רוני ג'רבי: נתפסנו למין עצבנות משונה

בתוך שלושה שבועות איבדה הפועל פ"ת (זמנית) שלושה מבלמיה, ואולי ארבעה. גיר אלון הורחק לפני שלושה מחזורים ועומד לחזור לשחק כבר בשבת הקרובה, איתן בודניוק וניל סבו הלכו החוצה בר־זמנית בידי השופט רוזנברג במשחק בשבת האחרונה מול מכבי יפו, פרט לכך שדוד לוי פצוע זה זמן.

רוני ג'רבי: או ישתקו החבר'ה מהוועד

רוני ג'רבי הוא השוער אשר אמור להיות הקו האחרון של הקבוצה, עם בלמים לפניו, או בלעדיהם.

– רוני ג'רבי, או מה יהיה: הקו שלפניך יהיה הקישור?

לא צריך להגזים. לקחו לנו אמנם את כל ההווה, במעט, אבל אני סומך על המאמן והמוהל שימצאו את הפתרונות המתאימים לכך. אולי יביאו חבר'ה מהנוער.

– ואחה עצמך עברת בזוראי לשלושה אימונים ביום, שמונה ימים בשבוע...

אני מתאמן הרבה. גם אם יש לי את כל ההגנה, גם אם לא. אבל אם מדברים ברצינות, אין ספק שנצטרך להתאמן בתקופה הזאת כך שנוכל להסתדר גם בלי הבלמים.

– אבל מה העצבנות הוראית הזאת שתקפה אתכם?

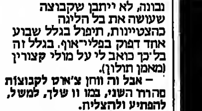
תראה, לא שאני מנקה את עצמנו לגמרי מאחריות לעניין, אבל חלק גדול שייך לשופטים. יש במה מהם שהחליטו השנה לגנוב את ההצגה באופן קבוע, וכך גם וראית רמת השיפוט שלהם.

– והחלק שלכם?

העובדה היא שמאז הדרבי האחרון לא ניצחנו איזה 12 משחקים ברציפות, פרט אולי למשחק עם בית"ר ותניה; שזה לא נחשב. לקבוצה שהחשיבה את עצמה כטובה, זה יצר בעייה, ואנשים נכנסו לעצבנות ■

פיני גרשון: כל השיטה אינה מוצלחת

עד ליום א' השבוע, בשעות הערב המאוחרות, היה צ'אנס לא רע ששתי קבוצות חיפניות ישחקו בתצי גמר הגמר־סל. הפועל חיפה עשו זאת להפועל חולון, ויתמודדו מול הפועל ת"א בתצי הגמר. ביום ראשון, בתוניה, נמוג חלום חצי הגמר של היריבה העירונית החיפנית, מכבי, בהפסד 80-86 לאליצור ותניה, במשחק השלישי ומהבריע.

פיני גרשון: לשתורים מותר לקלל במה שרק ירצו

– פיני גרשון, מאמן מכבי חיפה; בוקר טוב?

טוב, עד במה שיכול להיות טוב. בסך הכל נוצחנו בידי קבוצה לא פחות טובה מאיתנו, בנראה שמעט יותר.

– היית קרוב לתהילתו של עמיתך מהפועל חיפה, וזה ברת מהיריים.

זה נכון, אבל לא זאת הבעייה. יש לי תשובה מובנה בכל מקרה, גם עכשיו, בשוצחתי, גם אם הייתי מנצח. כל השיטה הזו לא נבונה, לא ייתכן שקבוצה שעושה את כל הליגה כהצטיינות, תיפול בגלל שבוע אחד דפוק בפליי־אוף. בגלל זה כל־כך כואב לי על מולי קצורין (מאמן תולון).

– אבל זה ווחן צ'אנס לקבוצות מהדרג השני, במו זו שלך, למשל, להפתיע ולהצליח.

אין מה לתת צ'אנס. הקבוצות שצריבות להצליח הן הקבוצות הטובות לאורך כל הליגה. כל השאר הוא בלוף.

– או מכבי חיפה ובשלה, או כל השיטה?

לצערי הרב, ייתכן שאחת המסקנות שלי מהעוות האחרונות היא שאין מה לדבר על קבוצות „ישראליות". בפועל, החלטת הבורר קבעה משהו במו שמותר לכל קבוצה להעסיק ישראלי אחד בחמישייה... ■

זירה חופשית

רגע לפני השיא

לא יודע איך אתם, אני ... הכוכב שאינני חובש ... סלגיה של מכבי תל־אביב.

אקוה לי ברט או מגבעת, ... או מצנפת־נושקונים ואסורים ...

זהם, שכבר היו על הקרשים ... סיפת־קט לפני עליית הגג.

הם, שכבר הוציאו להם את ... המפרשים, הנה הם שוב מפליגים ... פק, השמיים, אידישיעור השיא, ... לפניהם, סומנים.

לא יודע איך אתם, אני אוסיף ... ולהעריבם ומעודי לא הערצתי ... אפילו לא את פטלמר האגדי, ... ברודי הפלאי ואת שחמורוג ... אם הם לא יוכו בגביע אירופה ... ואפילו לא יגיעו – לא עליו – ... הגמר, לא יודע איך אתם, אני ... סעולם לא פיענחתי את קוד ... מרצת שלי את שחקני הקבוצה ... תה, אני, שמעודי לא פיצחתי את ... המשיכה והקשרות בעקבותיהם ... שבועת הנאמנות והליווי הצמוד, ... שיהיה אשר יהיה, בשבילי הם ... את זה, כמו שאומרים. לא שלא ... אם הם יפסידו בשלב הסופי, ... שלא אבטום ציפורניים בגוונות ולא ... אגיר זיעת־סלון יבשה ולא ... הם לא יזכו בגביע.

אבל גם אם הם לא יזכו אלופי ... פה, ארע לשמור על מידת ... איה. לא אנמה לבחוש בעיסת ... העשויים, אולי, להסביר את ... העיקריות של אי־הזכיה ולא ... צוא מתחת לשולחן פירורים ... מעופשים, מן הסעודה התגיגית.

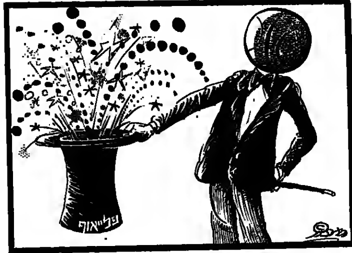
ארע, שכך זה בספורט, ואין ... ושום ערובה העשויים להבטיח ... ראשות כיתה־הגמר.

איך אלעלע עכשיו את הטיסה ... שונות מבוס התרעלה, אשר ... מהולים דמעות וארס ושבעים ... לים ורישעויות, גיכוויות וגסויות, ... ריות ושאר רוק, תמיסה שהכינו ... מי שרצים בכל מאורם בכישלונות ... בי תל־אביב, במעידותיה, ... בוירה האירופית. מדוע שלא אלמם ... מים פשוטים, מהורים ונקיים מכל ... מה יש – האם מפריע למישהו ... אותה ואהיה שותף זוטר, שולי, ... להצלחתה?

אבל אותו סבירים את עצמו. ... קטנה ומתקפלת אנחנו וכמו בכל ... יש מי שמכשכש בזנבו ונובח, יש ... ותפרפרות, רמשים ומכרסמים, ... בפרסותיהם ומעלי־גירה. ויש – ... טב – ציפורים עריגות ויפות, ... ופרחים, ובזכותם כראי להוסיף ... גבוה, אל השיא, אל הראשות, אל ... אל האליפות.

שיהיה בהצלחה, מכבי, ... הפועל.

רמת־השושנים אברהם ...

הספורט והתיקשורת

יורם פריד*

אתרי קשר אמיץ עם הספורט הישראלי משך קרוב ל־53 שנה, ואחרי שהספקנו להרית אוויר פסוות אירופי בגעורינו, חשבנו שייתבן והגיע הזמן לחשבון נפש, לבדוק לאן הרענו, מה השווי ולאן פגיגו מועדות ב־1987.

חקרוו וחיפשוו בבתובות, וחיטטגו כוברונגו, אך לא העלנו דבר חדש כדי שגובל להצביע על סיבות מצבו העגום בזירה הבין־לאומית, על היתסים העבורים למדי בתובנו, ועל הרמה שבספק דריכה במקום, ספק נסיגה, ביחס לרמה הבין־לאומית העולה.

בל דברי הקיטרוג והסגוריה לא מעלים חידושים או תרופות, אלא רק מצביעים על סיבות, לפעמים אובייקטיביות ולעתים סובייקטיביות, ומאפשרים לנו להתחבא מאחורי קשיים מדומים שווצרו באילו ע"י כוח עליון, ושעליהם לא ויתן להתגבר.

מי לא שמע אלף פעס: חוסר מיתקנים, השירות הצבאי, רמת המאמנים, קיום מרבוי הספורט, חוסר תקציבים, חוסר תחרויות בין־לאומיות, נסיעות מיותרות לחו"ל, התרבזות בענפים מעטים מדי, פיווד יותר בענפים רבים מדי, חוסר תמיכה בספורטאים מוכשרים, פיזוק יתר של בישרוות מפוקפקים, חוסר אנשי גיהול מיקצועיים, אי־ניצול של בוחות גיהול מובשרים, אי־הבאת ספורטאים מחו"ל, ריבוי ספורטאים כאלה בארץ, התערבות מועצות־פועלים ואנשי עסק מפוקפקים, מול חוסר תמיכה מחוגים אלה ועוד ועוד...

על חלק מטעות אלה, לא רק שאחת סותרת את השניה, עבר הבלח, והם קיימות רק בלכסיקון התירוצים. עובדה שבענפים אחדים שבהם השתרש ניהול ספורטיווי־טבעי ואירגוני־בלבלי, כמו כדורסל וטניס, קיים מצב אחר. בענפים אלה השתדלנו ללמוד את הטוב מבחוץ, ולשמור יחד עם זה על בסיס ישראלי איתן; הצלחוו לחתקדם ולהשאיר את רישומנו בספורט האירופי והעולמי, או במו דברי טל ברודי „עלינו על המפה".

ברור לקורא בפתת דברינו שאין ביבולתנו להציע תרופת פלא, פרט לעבודת ומלים בתיגוך הספורטאים הצעירים. לא רק בשטח המקצועי, אלא ביחסם לספורט, בהבשרת מאמנים מעולים ואנשי אירגון וניהול – מהדרגה הראשונה.

הספורט הלאומי של מדינת ישראל הינו האשמת בלי התיקשורת בבל תחלואיה. הרי הם מפרסמים רק 'רעות'ושחור בפגי העיגיים למי שפותח את העיתון בבוקר, מאזין לשידורי חדשות ברדיו או פותח את הטלוויזיה למהדורת מבט. „לא שמים את הדגש על הדברים היפים והטובים, אלא רק על סוסאציות שליליות", ואלה בידוע לא חסרות.

קשה להאשים את מדורי הספורט בעיתונות הבתובה או בבלי התיקשורת האלקטרוניים האשמה זו. סוף־סוף, זה לא הם שלא רצים 100 מטר ב־10 שניות, לא הם ובשלים במשחקי בדורסל באוקיאניה או גורמים לפשלה ספורטיווית זו או אחרת.

כל השאלה היא, אם הם מקדישים את המקום הראוי בדפוס והזמן באוויר ועל המסך הקטן לעיקר או לתפל, אם הם יוצרים אשליות מסוכנות או מדוותים עיוייגית על דברים שארעו, או שמא הוקדש מקום רב מדי לרבילות ספורטיווית, פיטפוטים של ספורטאים ועסקנים, השמצות שנורמים למתחים מיותרים.

גם תלוקת העוגה באיוצ'ים ובדקות שידור, מפוקפקת לעתים. עברנו אמגם את תקופת המוגופול של הכדורגל, וענפים אחרים, בעיקר המצליחים ביניהם, תפסו מקום חשוב, הן מבחינה כמותית ווראפית, אך יש עדיין הרבה לשפר.

על מסך הטלוויזיה ועשה מאמץ ראוי לציון בביוון האמריקניזציה של הטעם הספורטיבי של קהלנו, ע"י דחיסה מורכזת של הפוטבול האמריקני. אוו תקווה שמשבוע לשבוע יתרבו בארץ האוהדים שיתלהבו יותר מהשות עוד אי־אלו יארדים של ה'ג'איינטס", משער של אוחוה, ויעדיפו מסירה ארוכת טווח של הקוואטרבאק של דנוור על עצירה של אבי רן.

איך אמרו קודמו התיקשורת לא עושה את הספורט; את הספורט עושים העוסקים בו, והם כלבד והתיקשורת לא אשמה באי־קידומו.

אך היא יכולה לעזור למעמד הספורט בעיני הציבור וראשיה, באמצעי מפתת מבחינה פיסית וחינוכית, כבידור עממי, ובאמצעי לתפארת שם ישראל בעמים.

והספורט זבאי למשעות תשובה זו.

* – המחבר אל"מ (מיל.) ספורטאי רב־גוגי: בדוריד, טניס, הוקי, אתלטיקה, בדורגל ועוד; היה חבר „הבת ויגה", והשופט הבין־לאומי הראשון של ישראל בבדוריד.

כדורגל +

א. טבק

הדו"ח הגנוז על מכבי ת"א

מכבי ת"א אינה מצליחה העונה – וזה איננו סוד. העובדה שקיים דו"ח מיוחד של פסיכולוג־מומחה, העובד גם למען משרד הבטחון והמצביע על סיבות כשלונה השנה, והו הסוד. יתרה מזו: הדו"ח גנוז, לא התקיים דיון כלשהו על תוכנו – זאת, כנראה, מאחר שמסקנותיו אינן נעימות להנהלה ולשחקנים.

את עבודת הפסיכולוג יזם מאמן מכבי, שמעון שנהר, העובד יחד עם המומחה, כמכון ויננייט. הדו"ח המסכם הוגש ליו"ר מחלקת הכדורגל במכבי ת"א, גדעון בריקמן, שקרא אותו והחזירו, ללא תגובה או צעד מעשי כלשהו.

למי שמצוי במתרחש במכבי ת"א, תוכנו של הדו"ח הזה, כלל אינו מפתיע. המצער בדבר הוא, שעתה נאמרו הדברים בגלוי, שחור על גבי לבן, אך אין נוקטים שום פעולה לתיקון המצב, כך שלפחות בעונה הבאה יהיה טוב יותר.

הפסיכולוג שוחח עם השחקנים, עקב אחריהם מתחילת האימונים, בפגרת הקייץ והמשיך בכך עד לא מכבר, כאשר העריך שהשלים את מלאכתו.

עיקרי הדו"ח מתייחסים להנהלה ולשחקנים. בהתאם לממצאים, שני הצדדים אשמים באי ההצלחה. אך מסקנות הדו"ח, בהתאם לראיונות שנערכו עם השחקנים, מצביעות על תופעה חברתית חמורה, שעד כה כמעט שלא דובר עליה בפומבי, למרות שרבים מהמקורבים לקבוצה מודים שהיא קיימת, אך אינם פועלים לתיקונה.

הפסיכולוג כותב בדו"ח שלו, כי המצב החברתי בקרב שחקני מכבי ת"א הוא בכי רע. היא מורכבת מכמה חבורות־שחקנים, ללא ניכוש ביניהן. כמעט כל שלושה משחקניה, מהווים חבורה בפני עצמה. המכנה המשותף היחיד בין השחקנים:

שמעון שנהר: יזם את הדו"ח

רעתם על קפטן הקבוצה, אבי כהן, שמונע, כך הם מעריכים, את התקרמותם המקצועית ואיננו תורם יותר להצלחת מכבי ת"א. אחדים מהשחקנים אמרו שהוא גורם נזק.

ההנהלה זוכה אצל השחקנים לציון נמוך מאוד, מאשימים אותה כחוסר אמונות. בהתאם לדו"ח, אין השחקנים מאמינים עוד להבטחות ההנהלה והדבר בא לידי ביטוי בעיקר במישור הכספי. פירוט הדוגמאות בנושא זה, כדו"ח, הוא כבה משני.

אין ספק כי מדובר כדו"ח מעניין של כר־ממכא, הדורש טיפול. אך במכבי ת"א חושכים אחרת. ראשיה ממשיכים בדבקות כמשחקי הכת־יענה שלהם, למרות כל העוכדות. ■

נגמר עידן אי הסדר בנבחרת

המאמן הלאומי מילינקו מיחיץ', מתחיל להצדיק התקוות שתלו בו – ואין הכוונה ליכולת הגבוהה של נבחרת ישראל. בנושא זה מוקדם לשפוט אותו. גם מאמנים בעלי שם עולמי לא נדרשים לעמוד כמבחן, בפרק זמן כה קצר.

שביעות הרצון ממיחיץ' נובעת מהעובדה שאצלו חל המהפך במה שנוגע ליחס למדים הלאומיים. הנבחרת איננה עוד מקום בילוי או [illegible] מעבר [illegible] השחקנים הבכירים [illegible] בנבחרת.

הדוגמא הטובה [illegible]: מספר השחקנים שזומנו למשחק [illegible] צפון אירלנד. בשנים האחרונות הורגלו [illegible] לפני משחק מסוג זה, הוזמנו לבית המ[illegible] לפחות 22 שחקנים, כעוד שהיה ברור [illegible] משך השהייה במלון ומספר השחקנים [illegible] שזומנו, מוגזמים. ההתאחדות היתה [illegible] שן ומאשרת את ההזמנה, גם כאשר [illegible] עלה לה בכספים מרובים.

בעידן מיחיץ' [illegible]נו, לפחות בנושא זה, לאירופה. רק 18 ה[illegible] – ללינה לילה אחת. התוצאות לא ה[illegible]שונות מן השהייה הממושכת וכאשר מספר רב של שחקנים שוטט חסר מעש ב"לובי" של המלון.

לפני ימים אחדים הרגיש המוזמן החדש, אבי כהן מבית"ר ירושלים כי הנבחרת איננה תאלטורה: הוא אמור להתחתן ב־24 במארס, למחרת משחק הנבחרת מול גרמניה. כהן ביקש להופיע במשחק, נשלחו שליחים למיחיץ' אך תשובתו היתה [illegible] משמעית: לא [illegible] מוחלט. נראה, כי מי [illegible] מלמיליאן, לא יהיה נוכח בחתונה או יואלץ לוותר על המשחק. נגמר עידן האי סדר – וזה סימן טוב לבאות. ■

דדש את ורטמן, מי לא בא יותר

ה"ה משה [illegible] (ת"ד), חברי הנהלת ההתאחדות לכדורגל, גם ממלאים אחר תפקידם, אך מ[illegible]שיות הם אינם מוכנים להסיק. כ[illegible]ם לתקנון ההתאחדות וכפי שנוסד [illegible] מתייחס לכבוד העצמי שלו, אין [illegible] שמישהו יעיר לשניים על־התנהגותם.

ב־9 באוקטובר 1985 נבחרה הנ[illegible] ההתאחדות הנוכחית. מאז קיימה [illegible] ישיבות. מרוב הישיבות הללו נעדרו [illegible] ודדש. הם אף לא טרחו להיות [illegible] הראשונה של ההנהלה.

בהתאם לרישומי ההתאחדות, דדש [illegible] כשתי ישיבות ו־ורטמן בשלוש. [illegible] נכחו יחד כישיבה אחת – ב־25 [illegible] 1985. לשונות רעות בהתאחדות [illegible] איש לא יורה להם להופיע לישיבות [illegible] הנערכות אחת לחודש. הסיבה: הם [illegible] עלולים להיזכר כי הניע תום [illegible] לחו"ל...

בינתיים רק מרברים על [illegible] שממשיכים להיעדר מרוב הישיבות. [illegible] ממשית לא נעשית. בישראל קיים [illegible] מושג חדש: תפקיד ציבורי, המאוייש [illegible] הנייר. קשה לומר שיש בזה כבוד גדול. ■

תצפית

● יעקב גרונדמן, מאמן שמשון, [illegible] שוב פרישה מאימון כדורגל, בתום [illegible] הוא נקט בצעד זה לפני שנתיים. על [illegible] זאת מסר גרונדמן להנהלת שמשון, [illegible] שומרת את המידע בסוד – משני [illegible] אולי תצליח לשכנעו לחתום עמה [illegible] חוזה־אימון לעונה נוספת; או לפעול [illegible] רק לאחר גמר גביע הטוטו, כדי שהשחקנים לא יהיו מוטרדים מכך.

יעקב גרונדמן: פרישה חוזרת

● בנימין (בומה) ויינברג, בעבר [illegible] בכמה קבוצות בליגה הלאומית, [illegible] במקורו, יצורף ככל הנראה להנהלת [illegible] חיפה לקראת משחקי העונה הבאה. תפקידו יהיה להחליף את יוחנן וולך, הנמצא כשליחות בחו"ל. בחיפה הגיעו למסקנה [illegible] כהנהלה חייב להיות כדורגלן עבר, [illegible] עקרונות וערכים. הבחירה נפלה על ויינברג שיאזן בין הדעות השונות הקיימות בהנהלת הקבוצה. ■

בומה ויינברג: תפקיד חדש

על הכוונת

הפועל ת"א, אלופת ישראל שירדה מנכסיה למקום ה־9, מתחרה עתה על התואר: "המשעממת ביותר", בכל מה שקשור לאיכות הכדורגל שהיא מפגינה העונה ■ מה הסיבות לכך? ■ ניתוח מקצועי

ארז קופמן

דוד שוייצר: מדוע הוא שותק

זה קרה בדקה ה־87. כדור של גבי־רל/ גביל פאסיבי/ לא גבריל, וכל אחד הרי מכיר רק את הגירסה שלו) הוקפץ על־ידי גיל לנדאו מעל ידי שוער מכבי חיפה, אבי רן ופגש ברשת הגרומית של בלומפילד, במשחק שחתם את עונת 1985/6. בתוך שלוש דקות נצבע כל בלומפילד באדום. הדשא נעלם מהעין. המוני אדם השתוללו משמחה, רדפו אחר אליליהם והניפו את דוד שוייצר, מבצע קשה לכשעצמו, כמה פעמים באוויר. כך היתה הפר על תל־אביב לאלופה.

אז – והיום, קשה בכלל להשוות. גוזרים באותן התמונות המרגשות ומתקשים להאמין. האם מדובר באותה קבוצה? – על הנייר, כן. המאמן שוייצר מושך גם היום בחוטים. שלד הקבוצה נותר כשהיה, רק שחקני רכש כאו והלכו, אבל הפועל ת"א, העונה, היא אלופה רק בזכות הניירות שבהתאחדות לכדורגל. נכון למגרש – ובזמן האחרון, נכון גם לקרתות שמשתלטות על יציעי גוש 7 – היא מעוררת רחמים.

ווינוק צולע

מי שיפשפש בעיתוני העונה שעברה, ימצא גם הבטים אחרים לאליפות. רבים ביקרו אז את שוייצר על מנטור הטאקטי מדי, על מיעוט החלוצים המבקיעים, על דקות שיעמום רבות במשחקה של הפועל ת"א. שוייצר קרא ושמע הכל. לרוב שתק. בסוף העונה ויבר, ועוד איך. המבקרים החלו מיד לשבח יעילות שיטותיו. שהרי עם העוכדות בשטח לא מתווכחים.

העונה, לאחר פתיחה מרהיבה בחרלשתה – הפסד ליפו (3–2), 4 תיקו ברציפות (כולם 0–0) והפסד למכבי נתניה (1–3) – לא הצליחה הפועל להשתחרר מהווינוק הצולע ולחזור לתמונה. רוביר, כפי שהצהיר שוב ושוב, הבטיח לדבר לאחר מחזור 15. המתנו בסבלנות ובסקרנות.

היום, מחזור 19 כבר חלף, והוא עדיין שותק.

כמה נתונים מעניינים להשוואה, נכון לסיום מחזור 19:

אשתקד, החלוצים כמעט לא הבקיעו בתקופה זו. שבתאי לוי עשה זאת פעמיים וגיל לנדאו פעם אחת. העונה – התמונה זהה בהבדל דק: שבתאי לוי עשה זאת רק פעם אחת. עד פה הצד השווה. השוני הוא סך השערים שהבקיעה הקבוצה: אז 33, היום רק 17. בסיום עונת האליפות, כבשה הפועל ת"א 52 שערים, יותר מכל קבוצה אחרת.

גלון התקוות

אז היה לה את הכוכב התורן שלה, אלי כהן. בסיום מחזור 19 כבש 7 פעמים. העונה, לא עשה זאת בכלל. אלי עבר תקופת הרחקה, שיחק במה מחזורים ולא חזר לכושרו, במצע ומאו איננו משחק. בשבבית־ברנר מדברים על פצועים ומורחקים, רק התידרוך של אלי כהן מתקבל בהבנה. הכוח והמהירות שהביא מאחור, כדי לפתוח את הגנת היריב לפני חבריו לקישור ולפני רגלו המאופסת היטב, עשו את שלהם. לא נמצא לו מחליף העונה בתפקיד המפתח הזה. חמור יותר, בלון־התקוות שתלה שוייצר בחזרת כהן מהרחקתו, הבלון התפוצץ.

ליר כהן שיחק אשתקד בקישור יהורה עמר, היום מגן. לעמר בעיות ימוד של אי יכולת להגביה בתנועה ואי ריוק במשחק שטות ומהיר. במגן תוקף ושוקדון, זגורי ומוטרל פצועים, איננו יעיל. בקשר, היה הרבה יותר טוב. גם נגיחותיו, בהנבהות ובקרנות היוצאות לדוב לכיוונו, רחוקות מלשבנע העונה.

משה סיני לכרו, לא מסוגל למשוך תצי קבוצה קרימה ולתבנן לה את כיבוש השער. סיני נשמר כל שבת שמירה הדוקה. השבת נגד יבנה, למשל היה לו יהורה וגודי לצל, משך אותו אחורנית ואילץ אותו למשחק של נגיעה אחת בברור תחת לחץ כבד. התוצאה: סיני לא ראה את המגרם, הצטפק במסירות סרק קצרות והפועל לא מצאה את הדרך למצבי הבקעה.

זו התמונה כל שבת בכל האמור לחלק הקידמי. הקבוצות למדו את השיטה של שוייצר ומצופפות את מרכז השדה, שומרות את חלוצי הסרק ולנדאו ולוי רק מושבים מגיניסו ואת סיני, ומעמידות חומות בצורות בפני כל בעיטת עונשין של האחרון. וזה עוכר, שגעון. הראיה: להפועל רק חמישה נצחונות, בינתיים.

הבעיה מספר 1 של הקבוצה היא העדר שחקן ציר שיעביר את כובד המשחק ממיננגה להתקפה מהירה של הרבה שחקנים, כמו שרוביר אוהב. טעות קרימית היתה שיחרורו של אלי יאני, חזרה לכפר־סבא. אפילו שוייצר מבכה זאת, בעת. לצד סיני השמור, אין בתוכת אחרת בדרישה הזאת. גם אליאור ברנס, כוכב שלהי עונת האליפות, צלע כרוב דקות משחקו ולרוב לא הוריד מסיני את עול התבנון ואת שומרו האישי. ללא אלי כהן, עמר ויאני, עצוב לראות את המהלכים השקופים ואת חוסר הבטחון העצמי של המשתתפים בהתקפות.

חוסר יוזמה

לבן, הארומים שכלוניים העונה. שוייצר אוכר עצות בנסיונותיו לשפר את הקישור והחור. השבת, נוסה שם אקהויו – שחקן נבון – שנכשל בחוסר יוזמה. הצעירים מוסה, קרביאן ומועלם, סותמים טלאים במרכז. מסת השחקנים שבאה מאחור, לפי מורל־האליפות, מבוססת הרבה על המגינים התוקפים. עמר עושה עבודה באמנה רק בבלימה, והרשליקוביץ', למרות כשרונו, רחוק מלהסחיר. בנוסף לכל הצרות, התמוטט המגדל שבנו על דוד פיונטי באילו היה עשוי קלפים.

ההתקפה צולעת. רק הכדקות של סיני מצילות את השידפון. לנדאו ממשיך לחולל מהומות לאורך הקווים, ממש כאשתקד. אבל העונה אין תנו־עתידרכה בהבדרכו קרינה, הכל הולך ראב ולנדאו בתבובו. אצל שבתאי לוי, הבעיה המורה יותר. כיום חודשים ניתנו ליקבל מסירה ולהבקיע, בעיקר בדאסו, כביבצעי יחיד. מי שמכיר את שבתאי וכושרו יודע סבכך עושים לו עוול. על כן־שיטדיה וחור, יש בדירה!!! חבל לבזבז מילים.

העוול הגדול, בשיודים קיטונות של בוז – נעשה להגנה. סטטיסטית, ספגה רק 14 שערים – מאזן טוב למדי. אסור לשכוח שדרוסנות הקבוצה עמדה עליה מהרבה איומים, אשתקד. היום, יש קבוצות שלא פוחרות ומנסות להבקיע נגדה.

ההגנה ממשיכה להתבסס על ראשיהם של אקהויו, עמר ואנה ועל משחק כוח של המגינים (וזאנה פורח בדגילו. לאלטר אין בעיות בגבהים. לעיתים, משתטה בבדורים נמובים, הכל בדגיל. הכיסוי באגפי מגן־פורין או שומר אישית, רי טובים. מאחור, המשמעת חזקה ויעילה. וכשזה מתוכל בהרכה הקרבה (הצעירים מולבים בביפה זאת), שם לא הבעיה.

משה סיני: לא מושך

שוייצר רגיל להלהיב שחקניו ולמרם שעות רבות על היריב בשבת. גם היום נוקט באותן שיטות, אבל העסק אינו דופק. היום הביקורות בקבוצה קשות מתמיד. את הקהל שנקנה בעונת האליפות, מבריתים היום בכדורגל שמתחרה על תואר "המשעמם בארץ". הקהל לא מבין מה קרה. מחכה שרוביר הכל־יכול יציל, או לפחות יסביר.

אבל הוא שותק – והוא יודע למה. ■

השיבה הביתה

שתי עונות של בלהות בהפועל ת"א, עברו על אלי יאני, כפר־סבאי בנפשו ■ בעונה השניה שם, זכתה הקבוצה באליפות, קשה לזקוף זאת לזכותו, כמעט שלא היה שותף ■ את השיבה הביתה לכפ"ס עשה בגדול, חוד להיות כוכב ■ השבת היא מעורב במהלך שבו הובקע השער הראשון לזכות כפ"ס נגד מכבי ת"א ■ "בעונות הקרובות, תהיה כפ"ס קבוצת צמרת מהמניין"

אייל יצחקי

בחודש בערך לפני פתיחת העונה, נפגש אלי יאני עם יו"ר מכבי חיפה ומנכ"ל ולוו. תוצאות השיחה היו סיכום בתקיעת כף על הצטרפותו של יאני למכבי חיפה. בפגישה הבאה גילה יאני תפנית של 180 מעלות אצל החיפנים. הם כבר לא היו כל־כך נלהבים להחתימו. יאני חזר לתכניתו המקורית, וחזר לכפר־סבא. אז הוא לא כל־כך הבין מה קרה ליו"ר החימני. עבר חודש, ואלי יאני הבין שכפ"ס היתה זו שטירפדה את העיסקה. עבר עוד חודש, ולאלי יאני התברר שבטירפוד העיסקה עשתה לו כפ"ם טובה.

אלי יאני חזר להפועל כפ"ם לאחר שתי שנות בלהות בהפועל ת"א, למעמד הכוכב אותו כה אהב. חזר והתרגל מהר.

בשנתיים בהן שיחק בהפועל ת"א, דרך אלי יאני מבחינה מקצועית במקום: "בהפועל ת"א היו לי בעיות של תיפקוד בתוך מערך הקבוצה, מעבר לבעיית הפציעות האישיות שלי. אני תמיד הייתי קשר התקפי: אני טוב יותר כשאני משחק עם הפנים לשער, וקשה לי לשחק עם הגב לשער. גם בעונות הטובות שלי בכפ"ס, כמו בעונת האליפות, כשהבקעתי 14 שערים – שיחקתי בקישור, והצטרפתי מאחור לשחקני החוד. בהפועל ת"א תופקדתי בחוד, ווה לא מתאים לאומי שלי ולכישורים שלי. בכפ"ס, סונל היה מפנה תמיד לי מקום, ומושך שחקנים: הייתי מגיח מאחור, ומקבל כדורים משום. כך הבקעתי את רוב השערים שלי. זה מה שסמי מלכה עושה היום לבית"ר ירושלים".

הפועל ת"א: לא כישלון

אלי יאני סבור גם היום שהעונות שלו בהפועל ת"א לא היו כישלון: "אנשים שכחו שבעונה הראשונה הבקעתי כמה שערי ניצחון מכריעים, שהשאירו את הפועל בליגה. גם בעונה שעברה תרמתי לא מעט, יחסית לפציעות שעברתי". חיזוק לדברים אלה הוא מצא בידיעה שפורסמה ב"מעריב" ב־22.2, בה הודה דוד שוייצר בטעויותיו בשיחרור שחקני רכש. יאני מודה: "בעונה הראשונה זו היתה טעות מצד הפועל ת"א לקחת אותי אחרי תקומה ארוכה שלא התאמנתי. אני במקומם לא הייתי [...] את אלי יאני בצורה שהם עשו את זה".

ההחלטה לחזור לכפ"ס נפלה בליבו לאחר [...] רבע הגמר מול מכבי חיפה. שבוע לפני [...] יאני לאחר מרגעי הגנת המעטים שהיו [...] בהפועל ת"א. באסיפה שלאחר משחק [...] מ"ת, ציין דוביד שוייצר את יאני לטובה. [...] הרגיש שהוא חוזר לעצמו לאחר פציעה [...] מספר ימים לאחר מכן חטף את הסטירה [...] מלא, משחק רבע הגמר מול מכבי חיפה, [...] מקריא את הרכבה של הפועל ת"א: יאני לא [...] את שמו. התגובה שלו היתה לא אופיינית [...] והשתוללתי, שחקנים החזיקו אותי [...] שכמעט הגיע לפניו של דוביד. אז החלטתי [...] גומר את העונה בהפועל ת"א בשקט, אבל לא [...] שם יותר. אני חוזר להפועל כפ"ס".

– איזה הפועל כפ"ם מצאת כשחזרת?

"מצאתי הפועל כפ"ס שונה, והשוני [...] בניהול. אגודה שעברה מניהול בסיגנון ישן [...] צעיר ורענן, שהביא עמו חידושים [...] בהחלט קשור לחילופי האנשים".

– ואצל השחקנים עצמם?

"קודם כל היה חילוף משמרות בקבוצה. [...] מאמן שעושה עבודה מצויינת, מאמן שכבר [...] בקבוצות גדולות והגיע להישגים. הוא הביא [...] לקבוצה את המנטליות של 'לחשוב בגדול'. [...] הפועל כפ"ס היתה קבוצה נאיבית. אתה יודע [...] על כפ"מ שהיא קבוצה מימפסית, חבר'ה [...] סהמרדסים בשרון. היום זה בדרך לשינוי, כשאלף מהעבודה כבר נעשתה. יש היום לכפ"ס [...] משחק והעזה, ולכך מכוונים את השחקנים. פעם [...] רספקט לקבוצות ולכוכבים, היום זה כבר לא קיים".

– כפ"ס של היום יכולה לרוץ לאליפות?

"היה שלב שתשבתי את זה אחרי שניצחנו את מכבי ת"א בבלומפילד. היתה הרגשה כזאת. אבל חסרה לקבוצה בגרות. אני משוכנע וסומך את [...] ידי על זה שבתוך שנה־שנתיים הקבוצה הזאת תהפוך לקבוצת צמרת טיפוסית".

– אתה חושב שבכס"מ עוד תיקח אליפות בקאריירה שלך?

"אני בטוח. אני חושב שחומר השחקנים טוב".

הצעירים רוצים תארים

– אז מה חסר?

"חסרה ההתעלות של השחקנים. כפ"ס [...] צריכה להתבשל. אבל אפשר בדרך לעלות [...] איזשהו גל, ולעשות הישג כמו גביע או גביע הטוטו. העונה הזו היא גם עונת ההרצה שלנו באיצטדיון החדש, שהוא מיתקן נפלא. אתה יודע, הצעירים הנוער רואים את ארון הגביעים במועדון, וזה נותן להם משהו. הם ירצו להגיע לזה".

לפני שבועיים הגיעו לארץ בהסתר מנג'ר של קבוצה צרפתית מהליגה הראשונה ונציג נוסף של אותה קבוצה. השניים הגיעו כדי לצפות באלי יאני בתיווכו של אדם הקשור קשרי עסקים עם [...] אלי, אניח של עונת. הביקור הזה שנשמר בסוד חושף את העובדה: אלי יאני עדיין לא ויתר על השאיפה, אלי הגדולה ביותר שלו – לשחק באירופה. אידומה לגביו זו צרפת. "שם יש כדורגל טוב, וגם התורף לא כל־כך נורא". התסריט לפיו בסוף העונה יארוז אלי יאני את המציד וימריא לצרפת אפשרי בהחלט.

אלי יאני מאמין שבעידן מיתיץ' הוא יתפוס מקום של קבע בהרכב הנבחרת. בשיחה בינו לבין המאמן הלאומי הבהיר לו האחרון שהוא יודע איזה תפקיד מתאים לו, וביקש מאלי סבלנות. התפקיד אותו אוהב אלי יאני הוא להיות הצלע השלישית מאחור, זו שמצטרפת לשני שחקני החוד, תפקיד שהוטל מול צפון־אירלנד על אורי מלמיליאן.

סרק נוסף בחיי הכדורגל שלו תסם אירגון השחקנים. כל העניין תקוע עכשיו בהליך משמטי מתמשך. יאני: "אני חושב שלעסקנים אין עניין בכך שהכדורגל יוכר כמקצוע, ומטבע הדברים יהסוך למקצועני, משום שאז יצרכו לבהל אותו אנשים מקצועיים, והם, העסקנים של היום, חוששים שלא יהיה להם מקום".

תמיכה לתיאוריה המעניינת הזו הוא מצא קרוב אליו, בהפועל כס"ס, שם כבר מדברים על הפיכת השחקנים למקצועניים בעונה הבאה. צעד מעניין קדימה. ■

משמאל: אלי יאני במדי הפועל ת"א. שוייצר אמר עליו: "לקח לו הרבת זמן לחזור לעצמו". בעמוד משמאל: במדי כפר־סבא. מאמין כי בעידן מיתיץ' יתפוס מקום קבוע בנבחרת.

שוייצר: הוא בא בזמן לא טוב

דוד שוייצר סבור שאלי יאני הגיע להפועל ת"א בזמן לא טוב. "הוא היה בשנה הגרועה של הפועל, בשבל הקבוצה לא היתה טובה. אחר־כך, בשנה הטובה, הוא נפצע, ולקח לו הרבה זמן לחזור לעצמו בגלל מבנה הגוף שלו. מכיוון שבארץ אין ליגה למילואים, הייתי צריך להריץ אותו במשחקי ליגה, ואת זה היה קשה לעשות כשהקבוצה רצה לאליפות".

גיורא אמר שהוא יהיה כוכב

לפני פתיחת העונה שעברה אמר גיורא שפיגל: "אלי יאני יחזור להפועל כפ"ם, ושם יעשה קאריירה. הוא בנוי להצליח בקבוצות בהן הוא כוכב". יאני: "יש בזה משהו. בכפ"ם הקהל צועק אלי אלי עוד לפני שאני נוגע בכדור. בהפועל ת"א לא היה לי את זה..."

● לפני חודש שאל יעקב אקהויו את אלי יאני באם הוא מצטרף אליו לקודם מאמנים. יאני השיב שעוד מוקדם. השאיפה שלו היא להיות מנג'ר, אבל לפני זה הוא מתכוון לתת עוד כמה עונות טובות (כיום בן 27) ולעשות עוד כסף מהכדורגל כשחקן.

● במשחק מול צפון־אירלנד נקע אלי יאני את קרסולו. הפציעה הזכירה לו דברים לא נעימים. קצת היסטוריה: אלי יאני שיחק 6 שנים בהפועל כפ"ם בלא להפסיד משחק עד שבאה ההקפאה מאונס, בעונת המעבר להפועל ת"א. אחר־כך באה הפציעה במיפשעה ששלחה אותו להתמיד 4 חודשים ביציע. יאני: "חבל שהפציעות הן חלק מהעניין".

שבוע ספורט מעריב

גרי ונדרמולן
(בית"ר ירושלים)

נולד: 2 במאי 1960 בלונדון.בן אמצעי בין חמישה אחים. משפחת אמו, מפולין. מצד אביו – מהולנד.

שיחק באנגליה ב„וימבלדון"ו„סאותאנד". ב־1982 נחת בסאן־דייאגו,ארה"ב ושיחק גם שם, עד שנתגלה בידי בית"ר ירושלים.

השכלה: ב.א. בתקשורת. לומד עברית באולפן.

תכונות: כושר פריצה, תנועה טובה ללא כדור לשטחים מתים, תכליתיות – נגיעה אחת בכדור, בעיטה טובה בשתי הרגליים,מהירות.

ביקור ראשון בישראל: ב־1966 (הוריו בדקו אפשרות של עליה, אך חזרו ללונדון).

הופעות ליגה: 9.

שערים בליגה: 4 (1, שער יתרון נגד בני־יהודה,2 שערי הנצחון נגד מכבי חיפה ובשבת האחרונה,השער המשווה הדרמאטי מול שמשון שמנע הפתעה מרעישה).

יופי וזהב: שרון אכסלרוד (סימין, מנצחת 100 גב), רזיאל רימר (המהיר בארץ) ואיילת שלזינגר

שגיא שטיגמן: צריך לחכות למשחקי הפועל

מאמן מכבי ת"א אריק רוכין עם הניכותו המהירה בארץ ענת ישראל והאלופה בחזה

אילת שלזינגר: תקווה למדליה, ב־1992.

ד"ר ברוך צ'יש: באים אליו מכל הארץ

ערן גרומי: אולי בעזרת אימון אינטנסיבי בארה"ב

כוכבי השחייה

...

שלנו שפרשו

...

גאוות יחידה

אלכס פרילסמן

באשר הוטיל ד"ר ברוך צ'יש, מאמן שחייני הפועל הוד־השרון בית־ברל למימי בריכת נבון וינגייט, בתום אליפות החורף הבין־לאומית בשחיה שנערכה בשבת שעברה, היה בכך יותר מסמל למה שצ'יש הצליח להחדיר בחניכיו: „גאוות יחידה" – שעשתה את האגודה, בתוך שנתיים בלבד, למובילה בשחיה הישראלית. עתה, שחייניה הם אלו שיהוו את עמוד התווך בנבחרות הלאומיות לקראת המפעלים הקרובים – ונחרות „ו־כ־אומות" לנוער, שתהיה בחודש הבא ביוון, ומשחקי „הפועל". עובדה נוספת: כל אחד משחייניה הוד השרון בית ברל רואה באגודתו את ביתו השני, ואין זאת מליצה.

תופעה חיובית זו הביאה את הוד־השרון בית־ברל להיות אבן שואבת לשחיינים ממקומות שונים בארץ. וכך הצטרפו אליה גם החותרת שרון טליתמן ממושב דועי שבעמק בית־שאן, הלומדת עתה בביה"ס „בצנלסון" בכפ"ס ומתגוררת בפנימית „שטיינברג" בכפר־סבא, או שחיין החזה המבטיח תומר שוהם מראשל"צ, המתגורר אצל משפחה ברעננה. הכל – כדי לשחות אצל „בוקי" צ'יש.

סוף השבוע החולף בבריכת וינגייט האיר את נקודות התורפה בשחיה הישראלית, שנה ומחצה לפני אולימפיאדת סיאול. עיקרן – עדיין לא קמו יורשים מתאימים לשחייני „דור הנפילים", אמיר גניאל וניר שמיר; בך הדבר, גם אצל הבנות, שטרם נמצאו ביניהן יורשות להדר רובינשטיין והדר קליינמן המצטיינות. קצב ההתקדמות של שחייני התקוות, אינו משביע רצון.

קל היה להתרשם מנקודות אלו למרות שהיה ברור מלכתחילה כי רמת האליפות תהיה ירודה. זאת, משום שהשחיינים לא ערכו הרפיה לקראתה, משום שהתקיימה בבריכה של 50 מטר, בעוד שרוב האגודות מתאמנות בחורף בבריכות קצרות של 25 מטר.

המצב הזה של דרידות, יוצר, לדעתי, את קריטריוני השחיה לשים דגש על הצעירים יותר, בעלי הפוטנציאל להצליח באולימפיאדת ב־1992. הכוונה היא, בראש ובראשונה, לאיילת שלזינגר ממכבי הידש ממכבי חיפה וגלעד חן מהפועל גלבוע. ערן גרומי ממכבי בשרוני במידה בלתי רגילה, ייכלל ברשימה זאת, רק אם ישנה את האימונים שלו ויתחיל להתאמן עם שחיינים ברמה בין־לאומית אפילו בארה"ב.

מאמן מכבי נהריה, משה הידש, אינו איש מקצוע הנוטה להגזמה ביסוי. לכן אפשר לתת לו אשראי מסוים, כשאמר: „אם נצליח איילת שלזינגר בשחיה 5 שנים נוספות, ניתן יהיה לדבר עליה מדליה אולימפית". המשחים שבהם צפה הידש את המעטה ההיסטורי 200 מטר התירה, 2:00 מעורב־אישי ואולי 400 מטר הזה.

איילת, 1.74 מטר, ו־66 ק"ג (5 ק"ג ביותרים) חייבת לחזק את בעזרת עבודה אינטנסיבית על משקולות, אם ברצתה לעבור

נטבות, לרפה אירופית ממוצעת. בחודש שעבר חגגה את יום הולדתה ה־15. היא בת קיבוץ שומרת שבגליל המערבי ולומדת במוסד החינוכי „אושרת" של השומר הצעיר, בקבוץ עברון. „אני רוצה להיות אלופה אולימפית ב־1992" – הצהירה.

לא מן הנמנע כי גם חברתה, הבלונדינית אידים קומן, תוכל לייצג את ישראל במשחקי 1992, במשחה ל־100 מטר פרפר או במשחי החתירה הקצרים. אדיס, בת נהריה, תלמידת כתה י' במגמה הביולוגית בתיכון „קריית־חינוך", מצינה סיגנון שובה עין. אך בשלב זה מונעת ממנה קומתה הנמוכה, יחסית, להגיע לתוצאות מיוחלות.

עד לקיץ האחרון נחשב שגב פורת מקבוץ דפנה שבגליל העליון ליורשו הפוטנציאלי של־אמיר גניאל. שגב ניפץ את שיאו הישראלי של אמיר, ב־1,500 מטר. אולם הכשלון באליפות העולם האחרונה, כמו גם העובדה שבשרותו הצבאי לא ניתנים לו, בינתיים, תנאים הולמים לאימון והחל את העונה רק לפני

חודשיים, קודם לכן היה בקודם, וגם ביום יציאותיו לאימונים אינן סדירות), ממקדות ביום את הזרקורים לעבר ערן הירש החיפני. ערן מודרך בידי אחד המאמנים היסודיים בישראלי, נרב כטשא, לפני עשר שנים השיאן במדחזים הארוכים. ערן ונדב יודעים כי השתתפות אפשרית באולימפיאדה הקרובה, תהווה רק תחנת ביניים ליעד: „גמד אולימפי" ב־1991. אז יהיה ערן בן 21. הוא תלמיד המגמה הביולוגית ב„ריאלי", הוכיח באליפות כי הוא „פייטר" אמיתי. מעניין יהיה לראותו במשחקי הפועל.

גלעד חן מקבוץ הפציבה עדיין לא הרשים השנה. אולם בשום אופן אסור להעלות על הדעת כי ההתקדמות המלהיבה שלו בשנתיים האחרונות, נעצרה. במשחי המעורב־אישי הוא עוד יהיה שחיין שנוכל להתגאות בו. פירות ביכורים במישור הבין־לאומי ניתן יהיה לראות אצלו בעוד 5 שבועות ביוון. המתינו ותיווכחו.

משה לדר

להגיע אל ההימאלאיה ולכבוש את הפיסגה!

משחקי גביע אירופה נתברבו השנה בקסם המיוחד של הברעה במחזור האחרון. ובספורט – במו במותחנים מפורסמים – אין לך דבר יפה יותר. לו אמרו לנו כבר אחרי שני מחזורים שאלו ואלו תהיינה שתי הפינאליסטיות שיופיעו בגמר האירופי ב־2 באפריל בלוזאן – היתה לנו קורת רוח מעצם הניתוש, אבל מבחינה ספורטיבית היה יורד עלינו חורף קר ומשעמם.

צריך איפוא „להוציא קצת את הנשמה" לאורך העונה בולה, לפני משחק הגמר, לקטר עד בלי סוף, לכתוב (אחרי הפסד) ש„אפסו הסיבויים", לשוב ולכתוב (אחרי נצחון) ש„יש סיכוי", וכך הלאה, עד לכותרות הסופיות בנוסח „אנחנו בגמר".

את הכותרות הללו אפשר היה למצוא במהלך העונה לא רק במרורי הספורט שלנו. גם במדינות האחרות, שלהן נציגות בבית הגמר האירופי, מצאנו נוסחה דומה שנעה בין יאוש לתקווה, אם כי היום כבר ברור שעתוני ספרד ובריה"מ הרימו ידיים מוקדם מן הצפוי.

להזכירכם שלא מזמן, והיה זה בסוף רצמבר, שרבים וטובים אצלנו היו מוכנים לתתום על „הופעה מבובדת" של מכבי ת"א בעונה ה־11 שלה בבית הגמר. אחרי משחקי ההפסד לאורתז בצרפת ולז'אלגיריס בבריסל – כבר נישאו ההספדים. והנה, לא תלפו אלא 24 שעות, והנצחון בגומלין על הסובייטים פתח צוהר של תקווה, שהלך והתרחב בכל שקרבו הקבוצות אל קו הסיום. הנצחון האחרון של מכבי על הצרפתים ביד־אליהו, סיים פרק יפה של חמישה נצחונות רצופים!

השאלה למה אנחנו מצפים במשחקי גביע אירופה – היא שאלה נכבדה. לפני שריקת הפתיחה לעונה הבין־לאומית – היה זה אך טבעי שראינו במכבי אחת משתי המועמדות להופעה כגמר. נאמר ונכתב לא מעט בנושא זה, אך חזקים ומשבנעים יותר מאלפי המילים – היו השחקנים. למכבי סגל שחקנים טוב, ואם בי היתה אי־בהירות מסויימת לגבי בושרו של לי ג'ונסון, נצטיירה לנו הקבוצה במנוסה ביותר בבית הגמר. גם ג'ונסון עצמו העשעת גביום – יותר מתסיר – קשה לחשוב על כך שהוא עלול להיעדר מהרבב בעונה הבאה, לצד ידידו הטוב קוין מגי.

ההפסדים הראשונים, ובמיוחד ההפסד הביתי הקשה ל„טרסר" מילאנו, ירדו על ראשי השחקנים, העתונאים והקהל כולו – כמים צוננים ביום קר. בחיפושים אחרי ה„אשמים" טופסו, לא אחת, על הצוות המקצועי. המאמן צבי שרף שבע מרורים ולא נזקק לדיאטה בדי להפסיד במה קילוגרמים ממשקלו. אחרים „ירדו" גם על ההגהלה. שחקנים זכו לקיתונות בוז. מיקי ברקוביץ' ומוטי ארואסטי ירצו בוודאי להשמיר את קטעי העתונות שנכתבו עליהם בעקבות במה משחקים.

והנה שיפטו בעצמבם מה עושה לקבוצה ולאוהדים נצחון אחר ועוד אתד. הטון, העושה בירוע את המוסיקה – השתנה מקצה אל קצה. רוח אחרת החלה גושבת. רוח של נצחונות, שהגיעה לעוצמתה המירבית במילאנו ולא פסקה בפסטיבל אחד

הגרולים הזבורים לי ביציעי יד־אליהו, בנצחון האחרון על אורתז.

עכשיו מרברים בבר בקול רם ובוטח יותר על הופעה בגמר. אוהרים רבים, אבולי־יאוש כתחילת העונה, שוב אינם מסחירים את בוונתם להיות בלוזאן ב־2 באפריל.

בנקודה זו – טוב לתזור על השאלה: גמר, גמר, אך מהן הציפיות שלנו מן המעמר הזה? אין צורך בשלושה ניחושים. לפני חודש־חודשיים – היה 2 באפריל סתם יום חמישי כלוח לשנת 1987. היום יש כבר לתאריך הזה משמעות גדולה. כולם רוצים להאות את בותרות עתוני יום ו', 3 באפריל, בסגנון אחיד, פחות או יותר: „יש גביע". זה טבעי ומובן, שבן ההופעה במעמד הגמר הנה מטרה בפני עצמה, וחק הזכייה בגביע תשלים את מעגל הציפיות.

חובב הספורט הממוצע לא יסתפק בעובדה שמכבי הגיעה לשלב האחרון, בפי שמטפס־הרים נועז לא יסתפק בטיפום אל הפיסגה הלפני־אחרונה של ההימאלאיה. הוא ירצה לבבוש את ההר, בדיוק באותה מירה שמיקי ברקוביץ' ירצה להניף את הגביע. זכורה התמונה שפורסמה לפני 10 שנים, ליתר דיוק ב־7 באפריל 1977 בבלגראד: טל ברודי הניף אז את הגביע האירופי הראשון ולצירו נראה מיקי שמח וצוהל. את הכבוד הזה ירצה מיקי להעניק השנה לחברו הטוב מוטי ארואסטי.

אנו מוצאים עצמנו מקדימים בציפיות, שהן לגיטימיות בשלעצמן – אך הספורט, מטבעו, דוחה אותן בשתי ידיים, ובצרק. צריך לזכור שלשתי הפינאליסטיות יש ציפיות זהות באשר למטרה הסופית של המאבק על הגביע. מכבי היתה כבר במעמר הזה לא פחות מארבע פעמים. פעמיים ניצחה ופעמיים הפסידה. מעטים זוברים את מעמרי ההפסד. התהילה שייכת, ברגיל, למנצחים.

אם אין אני לי – לי לי.

סיקי. אולי השנה?

תהו רעים בעונה וטובים בגמר־סל

הכותרת ממצה, דומגי, את משחקי הסיבוב הראשון בשלב הגמר־סל. מארבע הראשוגות בעונה הרגילה נותרו לפליטה רק מכבי ת"א ואליצור נתניה; החברים החדשים במועדון האירופי הן הפועל מתל־אביב ומחיפה, להזבירבם מקום שישי ושביעי בעונה הרגילה. חולון ונליל־עליון בבית התנחומים, יחד עם מכבי חיפה וביתר ת"א.

במחצית הראשונה של בנין התמאם בנתניה, השבוע ביום ראשון, היו כבר מי שהספידו את אליצור. מכבי חיפה הובילה בביטחה ביתרון משבנע בן 13 נקורות והגרילה ל־15 מיד. עם פתיחת המחצית השניה. ואז נעצרו הירוקים, שכמו נזכרו משחק שלישי על סגניה האלופה מן העונה שעברה. 9 נקורות ב־13 רקות הבאות – מספקות את הבותרת לנצחון אליצור. אלמלא נאיביות וחוסר נסיון של שלושת הצברים שבחבורה החיפנית, יתבן שהיינו זובים למהפך שלם בבית העליון של הגמר־סל. אך בסיום ניצחה הקבוצה שניצלה את ביתיותה ער חום. אלה הם בללי המשחק בליגה לברורסל.

העונה הרגילה אינה נושאת עימה שבר בלשהו לקבוצות הטובות יותר. עם 10 הפסרים ואף יותר, אפשר להגיע בסופו של דבר ער למשחק על המקום הראשון בשלב המאוחר יותר של הגמר־סל. בבר שמעתי הצעה מעניינת בנירון: למה להתאמץ ולהביא שחקני־חיזוק בעונה הרגילה, אם אפשר לסיים בה במקום השמיני ולהתחיל את הסיפור משלב הגמר־סל? – יבקש מי שיבקש מהאיגור רשות לחזק את הקבוצה רק לקראת שלב הגמר־סל ובבך לחסוך בספים רבים. ואולי גם תיתכן זכייה באליפות...

הצעה מנוחבת? – האמינו לי שלא. ישחקו נערי הפועל תל־אביב וחיפה לפניגו בעונה הרגילה ולקראת השלב המבריע יוציאו את השפן מהשרוול ויתפסו אירופה.

ואם לא תשונה השיטה הנובחית – בל הסיבויים שבבסגרת המאמצים לייעל את הלינה – תתקבל גם החלטה שבזאת.

מאסיבית בחרד כוח.

העליה השלישית ברציפות לב־ התיכוניים איננה מספקת אותו. הוא רוצה כפעם השלישית גם את הגביע. לא מסתפק בפחות. באליפות התיכוני־ ים יהיו לידו שניים מחבריו לתמיכה הראשונה בקבוצת הליגה הארצית מר מת־השרון. יתרון עצום על־פני הנב־ רות האחרות. התיאום בינו לבין צור וחיים מלכה מעמיד את הדירוג נג־ גוד של 10 נקורות עוד לפני שריקת הפתיחה.

מליניאק: זכות יוצרים

את היסודות ל„אימפריית הכדור־ סל" הקטנה ברמת־השרון הניח אריה מליניאק לפני כ־6 שנים. עם הז־ הפך המפעל שם רבה, אבן שואבת לב־ ני המקום, ותיקים ומבוססים וגם הנ־ ער הבמעט נשכח של שכונת המצוקה מורשה. עיסוק, שלגבי המצטיינים הוא ברכות השנים למקצוע. נרב הוא ...

בגובה הטבעת

טובי פולק

נסר אליפות התיכו־ ניים בכדורסל, ל־ 1985. אולם אוניבר־ סיטת ת"א, 2000 צופים מרעישים עולמות. המתמודדות: נבחרות מקיף „השרון" מרמת־השרון ועירוני הרצ־ ליה. נרב הנפלד ושות' מול ליאור אר־ ריטי ותבריו.

אורי 40 רקות – שיוויון, הארכה. ארדיטי מביאה בסידרה של 7 קליעות 3 נקורות, ברציפות. 5 שניות מסיום ההארכה, שוב שיוויון. הכדור ניתו מה־ תקפת הרצליה לקו האורך של המגרש. בחור בן 16 (במעט), צנום, כוינוק נס־ לא לקוים, הורף את הכדור לכובב, נרב הנפלד. עביה על האחרון, שבש־ תי קליעות עונשין קרות בקרח מעלה את רמת־השרון ליתרון שתי נקורות, שהוסכות כעבור שתי שניות לניצחון. רמת־השרון אלופה. את הכדור לנרב התעופף והעביר רותם ארליך, שנה ראשונה במקיף, כיתה י'.

זו היתה שנתה הראשונה של הכבו־ רה המובשרת מרמת־השרון בגמר התי־ בוניים. הזינוק היה מטאורי. הקבוצה בולה על טהרת השביעיסטים ומסה־ שום ידיב, עם שמיניסטים מכונדים ומסותחים, לא הצליח לעצור אותם, גם בשנה שלאחר מכן. בגמר 86' הם לימ־ רו פרק גם את בני כסמ"ת, עוד אגדה תיכונית של סעם. הנפלד בשמינית, עונתו האחרונה בכיה"ם, עמו עוובים עוד שני כוכבי חמישיה: כועו גודפונג ואורי שהין. היו שניבא את סוף הדרך לחניכיו של המורה לחינוך גופני כמ־ קום, בנצי יעקב.

פעם שלישית ברציפות

רותם ארליך, בתיאום עם כועו צור וחיים מלכה, תבריו לחמישיה הראשו־ נה גם בא.ס. רמת־השרון (ניצלה מירי־ דה מהליגה הארצית, דרוס), לא רוצה לתת למקיף לררת מהמפה. ושוב, כל השלבים המוקדמים באליפות התיכוני־ ים מהווים רק הליך סורמאלי, הכרחי, בדרך לגמר – ביוס ב' הקרוב, 9 במא־ רס, בהיכל הספורט ביד־אליהו (ולשם הועתק מאוניברסיטת ת"א) – מול אור־ דם קרית־ביאליק. פעם שלישית ברצי־ פות בגמר.

בימיה הראשונים של תהילת „הש־ רון", בבר לפני שלוש עונות, עקבתי אחר החימוס שלהס בשלבים המוקד־ מים של אליפויות בתי הספר. הכובב הגדול, נרב הנפלד, הישרה סכיבו אר־ וזות ביטחון, אפילו אדישות. בולם הבירו ביכולתו הנרידה, שאכו השראה. צעיר אחר יצר רושם שונה. בל ליי־ אם־תימום של רותם ארליך, שישיסט, רזה וקטן, היה סיפור אחר. פעם סיבוב של 360 מעלות שנסתיימו בקליעה רכה מתחת לסל, פעם צער וחצי קליל, שנסתיים – הפלא ופלא – בהטבעה (!), ומרוכר במשהו שגובהו רק ב־175 ס"מ...

רותם, ביום 18, ילד שלישי, סנדוו־ יץ' כין חמישה אחים ואחיות. האב, רוד, היום מנהל אגודת הספורט המקו־ מית, שיחק בעבר ברודסל. לא מיין־ רע־מה. את הקפיציות ירש כנראה מאימו, ערנה, מתעמלת מצטיינת בנע־ רותה. ביוון שהמשפחה איננה מבני הנסילים, ידע רותם מגיל אפס שעליו לעבור קשה על ניתור, והוא עושה זאת, עד היום, ביסוריות. כשהגענו, עם הצלם, להנציח ששהו מיכולתו להגיע לגבהים של ספאר וגב בניתור לסל – היה רותם עסוק כאימונים בלתי פוס־ קים עם רילגית. עבורה בלתי מתפש־ רת על ניתור. סהר יותר, גבוה יותר, חזק יותר. עם זה משתלבת גם עבורה צר הראשון המובחר של הפרויקט, ור תם ארליך יהיה השני. ההצעות שנית נו לרותם מהפועל ת"א ובאחרונה מ מאליצור נווה־דור רמלה, מועמדת ללאומית בסוף העונה, עושות את הנ ניין לריאלי, בעתיד הקרוב. רמלה, אגב, ניצחה את רמת־השרון בליגה לא לפני שספגה 38 נקורות מרותם, שהצליח להרשים את מנהליה אחרי שהוציא משיווי משקל גם את ווילאמס האימתני.

רותם יודע שמניותיו בעליה, מודע שלכל מילה שלו היום תהיה משמעות בבוא היום. בתלמיד טוב שעשה את שיעורי הבית (י"ב, מגמה ביולוגית־ ספורט, „תלמיד סביר"), עוסק גם בה דרבת קט־סל בהפועל הרצליה – קבוצתו, ברנע, ראשונה בליגה במחוז וה), אינו שוכח מילה טובה לנרב, וכן להצלחה, למורהו בנצי יעקב, וכמובן למליניאק. מתלהב משמוליק ויסמן („אישיות!") ולא מחמיץ שום קאסטה וידיאו של המורל הגרול: אייזאה תומאס. לא פוסל על הסף שנה־שנתיים בקולג' בארה"ב. בעניין הזה, מביא את מוטי רניאל בקייס־סטארי:

רותם ארליך: בראי להכניס את השם הזה למאגר הזיכרון הספורטיבי.■

תחזיטוטו

שישו שכטמן

השבת – גביע

השבוע תחול הפסקה בליגה והמשחקים בשבת יהיו במסגרת גביע המדינה וסיבוב שלישי. בכלל, זה שבוע שכולו גביעים – כי באמצעו נערכו משחקי הגמר בגביע הטוטו, לאומית וארצית.

משחקי גביע הטוטו השנה הפתיעו רבים ממנחשי הטוטו. גם השבוע, מאחר שמשחקים רבים יהיו בין לאומיות לארציות ונציגות אחרות מהליגות הנמוכות – יש לצפות, כנראה, להפתעות. אם לא יהיו – לא תהיה בעייה לנחש.

אגב ניחושים: בשבוע שעבר ניחשנו כאן 13. המשחק היחיד שבו נכשלנו, כרגיל, היה משחקה של מכבי חיפה. לא רע לגבי שבוע שבו רק אחד ניחש 14 וכ־20 – ניחשו 13.

בתחזית השבוע תמצאו בסוגריים את מיקומן של הקבוצות בליגות השונות.

1. הפועל פ״ת – הפועל באר יעקב. המגרש הגדול של פ״ת ייקל עליה להשיג נצחון על נציגת הליגה הרביעית (פ״ת – 6 בלאומית; באר־יעקב – 3, בליגה ב' דרום ב').

2. הכח – הפועל כפר־סבא. מאבק בין שתיים שזכו השבת בנצחונות. כפ״ס סציגה שוב את הכדורגל הטוב שלה, כפי שעשתה בתחילת העונה והיא תנצח בחוץ קבוצה שעיקר דאגתה עתה כיצד להישאר בארצית. 2. (כפ״ס 3 בלאומית, הכח – 12 בארצית).

3. הפועל חדרה – הפועל לוד. לפני שנה הגיעה מכבי חדרה לחצי גמר הגביע. הפועל חדרה, למרות שאיננה מצליחה באתרוגה במבאק בליגה, מסוגלת ביום טוב לנצח כל קבוצה, אפילו את לוד. משולש. (הפועל חדרה – 5 בארצית, לוד – 5 בלאומית).

4. מכבי חיפה – הפועל בית שאן. תנירו, יכול להיות שמכבי חיפה, האימפריה, האלופה שנתיים רצופות, הקבוצה עם בריאלובסקי, ממן, ואבירן, לא תנצח? – למרות שחיפה הכשילה אותנו בניחוש 14 בשבוע שעבר, נסמן לה הפעם 1. (מכבי חיפה – 10 בלאומית, בית־שאן – 11 בארצית).

5. בית״ר נהריה – שמשון. כעת בכתיבת שורות אלו, איננו יודעים עדיין מה עשתה שמשון בגמר גביע הטוטו. בין אם זכתה ובין אם לא – היא תנצח את הקבוצה הצפונית מתחתית הליגה הארצית. אולי נסמן גם X קטנטן, להפתעה. X,2. (נהריה – 15 בארצית, שמשון – 7 בלאומית).

6. בית״ר ת״א – מכבי שעריים. בית״ר ת״א, הנלחמת על מקומה בלאומית, תפגוש קבוצה שהיתה בלאומית בשנה שעברה והיא במורל גבוה: ניצחה בשבת שעברה במשחק החשוב ביותר שלה, השנה, הדרבי הרחובותי. משולש. (בית״ר – 13 בלאומית, שעריים – 7 בלאומית).

7. בית״ר ירושלים – בית״ר חיפה. תואר אחד כבר מונח בכיס של „להקת מלמיליאן" (והוא באמת מאמין שבלוטו יותר מעניין מאשר בטוטו?). השבת תעשה ירושלים צעד ראשון בדרך לתואר שני. נצחון לבית״ר ירושלים, כמובן. (ירושלים – 1 בלאומית; חיפה – 5 בליגה א' צפון).

8. טבריה – הפועל באר־שבע. במגרשה, טבריה למרות מקומה בארצית, לא תוותר בקלות. משולש. (טבריה – 9 בארצית; ב״ש – 12 בלאומית).

9. הפועל ת״א – רמת השרון. לתל־אביבים נשארו 11 מחזורים כדי לשאת את תואר האלוף והם [illegible] להחליפו בתואר מתוק הגביע. [illegible] זה של המשחקים – הם ינצחו. 1. (ת״א – 9 בלאומית, רמת השרון – 11 בליגה א' דרום).

10. הפועל רעננה – בני יהודה. קבוצת השכונה זוכרת עדיין את ה[illegible]סים ושמחת הזכייה בגביע. השנה [illegible] עדיין רחוק. לא תפסיד בשלב [illegible] X,2. (רעננה – 3 בליגה א' צפון, בני יהודה – 2 בלאומית).

11. יבנה – צפרירים. רק שלושה מקומות מפרידים ביניהן – יבנה במקום 14 בלאומית וחולון ראשונה בליגה הארצית. האורחים מצויים באחרונה בכושר מצויין. משולש.

12. מרמורק – מכבי פ״ת. נראה לי כי כאן ייפול „הקורבן הלאומי" הראשון. לשתי הקבוצות, למרות הבדל הליגות, סגנון דומה. מרמורק, למרות ההפסד בדרבי – עשויה להפתיע. [illegible] (מרמורק – 13 בארצית, פ״ת – 11 בלאומית).

13. מכבי נתניה – עכו. שתי הקבוצות שניצחו בשבת שעברה בליגה ומסוגלות להפתיע, לחיוב ולשלילה. 1,2. (נתניה – 8 בלאומית; עכו – 5 בארצית).

14. בית״ר רמלה – מכבי ת״א. מכבי ת״א, קבוצת הפאר לשעבר, מפספסה את הליגה, את גביע הטוטו ותשקיע כל מירצה בגביע. רמלה תנסה, אולי, לסחוט הארכה. מאחר שבמשחקי הגביע קובעת התוצאה בסוף ה־90, נסמן X ו־2. (רמלה – 14 בארצית, מכבי ת״א – 4 בלאומית).

הצעות השבוע

שיטות מלאות

משחק	סולידי	הפתעות	הגיוני	לעשירים
1	1	x	1	1
2	1 x 2	1 2	x 2	1 x 2
3	2	x 2	1 2	x 2
4	1	x	1	1
5	2	1 x	x 2	x 2
6	1 x 2	x	1 x	1 x
7	1	1 2	1	1
8	1 x 2	x	1 2	1 x 2
9	1	1 x	1	1
10	2	x	2	2
11	1	1 2	1 x	1 x
12	2	1	x 2	2
13	1	x	1	1
14	2	2	1 2	1 x 2
שלשות	3	–	–	3
כפולים	–	6	8	4
טורים	27	64	256	432

שיטה מצומצמת

משחק	שיטה	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	1 x 2	2	x	1	2	x	1	2	x	1
4	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
5	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2
6	1 x 2	x	1	2	1	2	x	2	x	1
7	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
8	1 x 2	1	2	x	x	1	2	x	x	1
9	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
10	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2
11	1 x 2	2	2	2	x	x	x	1	1	1
12	1 x	1 x	1 x	1 x	1 x	1 x	1 x	1 x	1 x	1 x
13	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2
14	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2	x 2

שלשות 4
כפולים 5
2,592 טורים מלא
288 טורים בשיטה המצומצמת

לנצח ביושר — להפסיד בכבוד

פרשת זיופי הגיל שנחשפה בהפועל שקד רעננה (קט סל), היא גם בעלת השלכות לליגת הילדים ■ יש מקום לחקור אם אין מקרים דומים נוספים ■ גם חדרה במועדון ה־100

צבי גלפרין

הנושא המרוכב ביותר השבוע בליגות הקט־סל והילדים היה פרשת זיופי הגיל שנחשפו בהפועל שקד רעננה (קט־סל, שרון). ועדת המשמעת באיגוד הכדורסל, בעקבות נתונים שקיבלה ממשרד חקירות פרטי ששכרה מכבי רעננה, הענישה את שקד רעננה בחומרה רבה: כל עשרת נצחונותיה, שהביאוה למקום הראשון בטבלה, נפסלו ובעקבות זאת ירדה בית זו אחד מהמקום הראשון למקום האחרון. בנוסף לכך נקנסה ב־600 ש"ח והמאמן שהעלה את אחד השחקנים שניל זייף, נענש גם הוא.

יש מקום לחקור אם אין מקרי־זיוף דומים, ובמקרים שכאלו, כעוד קבוצות. אחרי הכל, ליגות הקט סל והילדים מיועדות לשמש גם ובעיקר מסגרת לימודית לערכי ספורט, ולהגינות. אלו קודמים לנצחונות ולהשגים.

גם חדרה ב־100

מכבי יהודה חדרה (מחוז שומרון), הלכה בעקבות הפועל באר־שבע, כשבוע שעבר – והצטרפה גם היא ל"מועדון ה־100" בעקבות נצחונה על הפועל ג'ת, 2־119 (!).

התוצאות, כפי שנתקבלו השבוע מאיגוד הכדורסל:

מחוז גליל

ג. עינות ירדן – שדה נחמיה/גונן 39־56, ג.עינות ירדן – הגושרים 58־41, נאות מרדכי – מלכיה 60־36, מלכיה – קרית שמונה 55־30, נאות מרדכי – מכבי מטולה 46־40.

מחוז צפון

צפת – חוקוק 87־24, מרום הגליל – ראש פינה 53־43.

מחוז עמק הירדן

מכבי טבריה – גוש חיספין 54־42, גליל תחתון – לביא 59־38, מכבי טבריה – אפיקים 34־27, דגניה ב' – רמות גולן 49־34.

מחוז בית שאן

חפציבה/ בית אלפא – שדה אליהו 34־36, יזרעאל/עפולה – עין חרוד איחוד 42־33, עין חרוד מאוחד – מעלה אפריים 52־29, עין חרוד איחוד – מעלה אפריים 58־29.

מחוז עמקים

יפעת – ויצ"ו נהלל 67־24, יפעת – נהלל 46־25, נצרת עלית – מרגין טבעון 81־39, עוגר עפולה – מרגין טבעון 85־26, קרית טבעון – קישון העמק 50־27.

מחוז מפרץ

מכבי בני ביאליק – אליצור עכו 76־22, מכבי כרמיאל – שלום קרית אתא 67־33.

מחוז חיפה

אליצור קרית אתא – מכבי חיפה כפר גלים 39־22, מכבי יוסף חיפה – הפועל יגאל חיפה 38־20.

מחוז שומרון

פרדס חנה – מכבי חדרה 73־31.

מחוז נתניה

מכבי נתניה – מכבי קוכה נתניה 89־12, הפועל כפר חיים – אליצור מ.ס. נתניה 45־33, כפר ויתקין – אליצור נתניה 39־36, חרות – הפועל נורדאו נתניה 44־31, כפר ויתקין – אליצור נתניה 39־36, מ.ס. אבן יהודה – אפודחי בית יצחק 53־18, מ.ס. אבן יהודה – מכבי נתניה 53־45.

מחוז שרון

א.ס. ארז רמת השרון – א.ס. יחדיו רעננה 43־29, מ.ס. תפוח אבן יהודה – א.ס. יחדיו רעננה 48־43, הפועל רעננה – הפועל הרצליה 54־46, מכבי אלפי־מנשה – מכבי מורח רעננה 45־40.

מחוז רן

א.ס. הצעירים רמת השרון– אליצור גבעתיים 46־31, מכבי שלום ר"ג – אליצור בני ברק 42־16, אליצור משהב ר"ג – אליצור תפוח קרית אונו 58־39, הפועל הרם חולון – בית"ר ר"ג 86־43, מכבי ת"א רמת־אביב – בית"ר ר"ג 78־27, מכבי ת"א רמת אביב – ברוש גבעתיים 32־31, מכבי ס"ת – מכבי ת"א 39־37.

מחוז תל־אביב

מכבי דרום ת"א – א.ס. רמת השרון 74־43, הפועל ברוש חולון – מכבי אשכול פ"ת 45־37, מכבי ת"א – מגל גבעתיים 58־45, אשכול פ"ת – מכבי מרכז ר"ג 53־44, הוד השרון – מכבי מרכז ר"ג 53־43.

מחוז שפלה

גוה דוד רמלה – הפועל ת"א 58־47, חרמש גבעתיים – מכבי רמת חן 93־12.

מחוז מרכז

רמת אפעל – אליצור צפון רוד רמלה 36־35, אליצור ראשל"צ – הפועל יהוד 31־14, הפועל לוד – מכבי דרום ת"א בת ים 54־51.

מחוז שורק

הפועל נס ציונה – נען 58־49.

מחוז ירושלים

מכבי רימון – בית"ר ים 78־16, מסה יהודה – מכבי ים 37־34, מכבי רימון – מסה יהודה 68־31.

מחוז דרום

באר טוביה – אליצור אשקלון 66־55, עותה – הפועל אשדור 35־31, גת – ארז 82־20, וית שער הנגב – שער הנגב 55־17.

מחוז הנגב

בניס חצרים – גוש קטיף 45־42, עומר – בארי 71־17, רביבים – אילות 40־25, עומר – ערד 53־34. ילדות, מחוז צפון

גדות – חוקוק 60־7, רפנה – כפר גלעדי 32־22, ראש פינה – חוקוק 35־21, נאות מרדכי – כפר גלעדי 22־32.

ילדות, עמקים

עפולה – שדה אליהו 63־22, בית אלפא – עמק הירדן 27־24, גילבוע – עין חרוד איחוד 23־17, עין חרוד – עמק הירדן 28־10.

ילדות, חיפה

גבעת חיים – סגירדו הרי אפריים 63־33, יפעת – הפועל מחוז חיפה 48־20, שדות ים – עין דור קישון 56־28.

ילדות, מרכז

אליצור סלע ראשל"צ – אליצור ראשל"צ 61־27, אליצור קרית אונו – יר מרדכי 32־31, מכבי רמת חן – אליצור קרית אונו 52־48, כפר הס שפיים – אליצור ראשל"צ 2־0 (טכני).

הפועל נאות־מרדכי/ כפר בלום (אלופת הגליל העליון). שורה עליונה, מימין: אריק מנקין (מאמן), גיא טרזיגר, דביד דגן, אלון ביתן, יוהר אלכסנדר, גיב בן־דוד, חגי גולן, מרסל לבטון (מנהל הקבוצה). שורה תחתונה, מימין: גיא קרידן, דן פלטיגל, גלעד פוין, נמרוד מילר, ערן חזן, אלדד מילר, יריב רטנר.

אלכס דורון

כשבא, לפני ארבע שנים, לביקור־קייץ של כמה ימים בישראל, שהתארך לחודש, נפוצו מיד שמועות שמכבי ת"א עומדת לרכשו. אבל לשם כך היתה צריכה לגייס כ־700 אלף דולאר... ■ כיום הוא אחד ה"גארדים" הטובים ביותר בנ.ב.א. "משהו שבין מג'יק ג'ונסון למייקל ג'ורדן" ■ וירטואוז וכובש לבבות ■ רג'י תאיוס – כדאי לשים לב אליו

רג'י היפה

אריק הניג

קייץ 1983. מכבי דרום ת"א שעלתה ללאומית, מגיעה למשחק מבחן בחולון. בהפסקה מוליכים החולונים ב־20 הפרש. מאמן דרום ראו, מולי קצורין, שולף "שפן" לא מוכר. אט־אט מתחיל קהל הצופים לשפשף עיניו בתמהון נוכח מבצעיו של האלמוני, העושה במגרש כבתוך שלו ומחזיר את דרום לתמונה. "המומחים" מתחילים בספקולציות: מה יהיה אם מכבי ת"א תקנה את האלמוניז – מהר מאד מסתבר כי האלמוני הזה, רג'י תאיוס מרוויח ב־NBA רק 700 אלף דולר בשנה, ופשוט "ירד" מהשיקאגו בולס למכבי דרום, לביקור־קייץ אצל ידידו ג'קי רובינסון.

גם היום יהיו כאלה שישאלו רג'י מיז למרות שמדובר באחד הגארדים הטובים בעולם, שאפילו מג'יק ג'ונסון ואייזאה תומאס מתקשים לעצור מולו באחד על אחד.

עבודה סוציאלית

רג'י תאיוס, 29, 1.99 מטר, חזק ודיו – "משהו בין מג'יק לג'ורדן – הוא אחד המבריקים בשחקני המקצוענים, "טיפוס": וירטואוז במגרש וכובש לבבות מחוצה לו. בישראל אין מרבים להזכירו, משום שהוא משחק בקבוצה אלמונית־במקצת, סקרמנטו קינגס. ההסבר כולו שלנו.

ב־1978 גוייס לשיקאגו, כבחירה מס' 9 בדראפט, שיחק שם חמש וחצי עונות ועתה, עונה שלישית בקינגס. הממוצע שלו 18.5 נקודות, 8 אסיסטים ו־4 ריבאונדים למשחק.

את הקריירה הספורטיבית שלו החל באוניברסיטת נאבאדה של סיקי ברקוביץ וג'קי רובינסון, ב.א. בעבודה סוציאלית. אם ייאלץ מסיבה כלשהי לסיים שירותיו ב־NBA, יוכל לשמש קצין מבחן.

מיד בהגיעו ל"בולס", עלה למעמד כוכב – שחום העור היחיד שהתקבל לשכונה היהודית "איילנד פארק" ולא בכדי. רג'י – עיניים ירוקות, אינטליגנציה וקסם אישי – "מסיל הללים" בכל מקום לשם מגיע. גם בישראל. התכוון לביקור של כמה ימים. נשאר חודש והשאיר אחריו "סימנים" לא מעטים.

מודע, לדבריו, ל"תכונות הסיסיות המיוחדות שהעניק לי האל במתנה. הכל שם, למעלה, מתוכנן והתכונות הללו הוענקו לי מסיבה כלשהי, איני יודע מהי... את המענק הזה עלי לפרוט מרי ערב מול האוהדים המשלמים במיטב כספם. אני מזיע קשה כדי לעשות זאת".

פעם אמר: "כוכבי הקולנוע והגיבורים מהספרים, אינם ניתנים למגע יד־אדם. אנחנו הספורטאים־הכוכבים נמצאים בטווח נגיעת יד מאוהדינו הצעירים. כשצעיר כזה מתקרב אלי, אעניק לו את כל תשומת הלב. הוא נם נאה מקיים. ליחסו לאנשים ובמיוחד לבני נוער, יצא שם באה"ב. הוא נוהג להיפגש לעתים קרובות עם נוער לשיחות ארוכות על כל הבעיות כ־עולם.

הופעתו החיצונית הנאה מכניסה אליו, לבד מנשים, גם יצרני אופנה וקוסמטיקה. הוא משמש להם דוגמן וקצר בכך הצלחה לא מבוטלת. בכדורסל הוא מצליח בזכות שליטה כמעט־אבסולוטית בכדור, ראיית מגרש מעולה וכמובן יד נפלאה מכל זווית פריצה לסל.

"אסור לדכא אותי"

"אני צריך חופש מוחלט במגרש כדי להנהיג אותו מאתור ולפעול כראות עיני. להחזיק בכדור, למסור לשחקן פנוי, לקלוע או לעלות לסל. אם מנסים לדכא אותי בכך, אין רגלי תורמות". כך קרה בשיקאגו לאחר חמש וחצי עונות נפלאות. המאמן השני נמחק לוקח, קווין לאגרי, לא היה מסוגל משום מה לקנות את היכולת המיוחדת של רג'י והושיבו לעיתים קרובות על הספסל. העתונות והקהל "קטלו" את המאמן וההנהלה – אך אלו היו נחושים בדעתם ועם הגיבוי שהוענק להם בעלי הקבוצה והמנכ"ל, הלם עד הסוף המפתיע, כשתאיוס נמכר לקינגס ונתחילה שיתקה בקנוס, כיום נסקמנטו, קליפורניה. עד כמה שנתה הדבר לם אפשר ללמוד מכך שהבעלים, המנכ"ל והמאמן כבר אינם בשיקאגו - והקבוצה בשלטת כיום בידי היהודים ג'רי ריינסדורף וג'רי קראוס והמאמן הצעיר דאג קולינס, לשעבר שחקן פילדלפיה. במקום רג'י נרכש מייקל ג'ורדן... רג'י הוא עתה הבוס הבלתי מעורער בקינגס.

למרות משחקו המבעס משלם, מוטרד תאיוס ממשחק ההגנה שלו, שאיננו נודע כל־כך, אך יש פער גדול בין זה לבין יכולתו בהתקפה. "אני צריך להשקיע הרבה בניהול המשחק וברכישת הנקודות, כך שלעיתים לא נותר מקום להגנה, אך אינני מוותר ומנסה בכל כוחי להשתפר בהגנה. פעמיים נבחר לאולסטאר, אך עדיין כסות שטרם מיצה את הפוטנציאל שבו, מה שגורם לחיכוך תמידי בין לבין מאמניו. ככל שאהיה טוב, תמיד ידצו ממני יותר. "יש לך פוטנציאל", הם זורקים וממשיכים הלאה. מה אני אשם שתמיד אני נראה טוב ומחייך הרבהז – יש מאמנים הדורשים שתהיה תמיד זעוף־פנים".

נולד באינגלווד, לוס־אנג'לס, מספרים ספורים מהפורום של הלייקרס. תחילה התלבט בין בייסבול לכדורסל – לבסוף העדיף את הסלים. תחביב, מחוץ ל"שעות המגרש": טיולים, צייד ודייג. השיא שלה: רג שאורכו נ מטר, במשקל 165 ק"ג, שדג יחד עם נורם ניכסון, חברו מהלוס אנג'לס קליפרס.

איש של אורות־זרקורים וגל – אך עם שניהם הוא מסתדר היטב. למרות שהקינגס איננה בין "האריות בחבורה", הקהל אוהב אותו. הראייה: 2,500 מנויים נוספו. לקהלה, מאז שבא לסקרמנטו. נתונים סיסיים טובים, יכולת מבריקה ונתישות־החלפה – הם שעמדו לו מול שמונה מאמנים בשבע שנותיו בנ.ב.א. ■

תוכנית הרדיו „צעד וחצי" תורחב בשנה הבאה

ימים שני וחמישי בשבוע בין 8 ל־10 בלילה, זה הזמן שלהם – של שדרי הספורט הצעירים בגלי־צה"ל. בשקט ובצינעה השתלטו על זמן השידור שהועמד לרשותם, בדי לדווח לחובבי הבדורסל בישראל על מהלך משחקי הליגה הלאומית. התוכנית „צעד וחצי" היא ה„שירים ושערים" של הבדורסל.

ההתחלה היתה לפני בשנה. פינה של עשר דקות, לפני חצות, בכל ערב שבו נערבו משחקי הליגה. בתוך פרק זמן קצר רבשה התובנית אוהדים רבים והשנה הוחלט על שינוי. מהתמקדות בדיווח ממשחק אחד ועדכון שוטף מכל השאר, עברו עורכי התובנית לדיווח ישיר מכל המשחקים, באותו ערב.

את הרעיון למבנה התובנית העלה דן שילון בשיחה עם מפקד גל"צ נחמן שי. שי נדלק על הרעיון ולמעשה נחשב למי שמעניק את הדחיפה ומעמיד את התנאים הבלבליים הדרושים.

ה„מפקד" מספר שמבבר חיפשו בתחנה ביצד לפרוץ דרך לתחום חדש. את הבדורגל החליטו להשאיר לרשות השידור הממלבתית ולבן שמחו להתלבש על הבדורסל, פרוייקט שבו גילו לרבריהם עולם חדש.

בשנה הבאה יש בוונה להרחיב את התובנית. בסוף השנה יוקם צוות שידון בעתידה, ייערבו ימי עיון לשדרים חדשים, בעיקר בענייני תיקשורת ורדיו. הבוונה להגדיל את צוות השדרים ולשפר את הידע התקשורתי.

חפרשן איתן גרין והמאמן צבי שרף ב„שעה השלישית" של „צעד וחצי"

אם רבשה לה התובנית הצלחה, יש לזקוף זאת בעיקר לשדר הפופלרי אלי ישראלי, הנותן לה את הקצב, הצבע והפילפל. אלי משתלט בקלות על הנעשה באולפן וגם על השדרים הצעירים שבמגרשים ומגלה גובחות שידור ללא מאמץ מיוחד. הוא נחשב למי שהחדיר לרדיו את המוסיקה הברזילית. עתה הוא מחדיר למאזינים את הבדורסל.

ישראלי מגדיר עצמו במשוגע על ספורט בכלל ובדורסל בפרט (נ.ב.א.). הוא רתם למבצעו את איתן גרין (35), שחקן נוער לשעבר בהפועל ת"א ובימאי סרטים בהווה. איתן משמש פרשן, בהתנדבות (!) בשעת שידור המשחקים ובשעה השלישית של התובנית, בה מתארח באולפן, מדי שבוע, איש מקצוע אחר. גרין הוא המארייו העיקרי.

בינתיים הספיקו כבר להתארח בתובנית זו אנשי מכבי ת"א – היו"ר שמעון מזרחי והמאמן צבי שרף. השניים „עברו בשלום" את מראיינים, הנחשבים בעיני יודעי דבר לאנשי מחנה „האדומים". אך מזרחי ושרף הביעו שביעות רצון מרמת השאלות שהוצגו להם.

מזרחי, למשל, התארח בתחנה דקות מעטות לאחר ההפסד היחיד שספגה מכבי העונה, בלינה – לחולון ועוה בשקט על כל השאלות. הוא ביקש בסיום את קלטת השידור, למזברת. שרף התארח באחרונה לראיון מקיף, שם החל „לסגור חשבונות" עם מבקריו. לדבריו, התוכנית מעניינת והוא מאזין לה בקביעות (בשעה השלישית שלה). בין המתארחים שחקני העבר עופר אשד, חיים שטרקמן, דוד ברזילי ועוד.

עורך התובנית הוא כתב הספורט הקבוע של גל"צ, רון מרביץ (חייל, 19) המודה בי „חבייף הגדול ביותר שנזדמן לי לעבוד יחד עם האליל הפרטי שלי – אלי ישראלי".

יוסי ווונה

אלי ישראלי, ליד המיקרופון

זוג מן השמיים

לזוג הסילון הבינלאומי של היפים, העשירים והמפורסמים הצטרף עתה בובב הטניס השוודי מאטס וילאנדר שנשא לא מבבר לאשה את הדוגמנית הדרום־אפריקנית סוניה מולהולאנדר. הזוג נפגש לראשונה במועדון לילה אמריקני, באחד הטורנירים שבהם השתתף הבובב השוודי. היתה זו, כדבריהם, אהבה ממבט ראשון. מאז קשה היה להפריד את השוודי החתיך בן 21 מדוגמנית הצמרת בת ה־24 שבבשה את המסלול האמריקני.

„שנתיים הצליחו להסתיר את הרומן שלהם מעיני העיתונות הבינלאומית. „רצינו להיות בטוחים ברגשותינו לפני שניתן להם פרסום פומבי", הצטדקו בעת שנישאו, בינואר, חתונה מפוארת בדרום־אפריקה למחאת חוגים פוליטיים רבים.

„אנחנו דומים זה לזו בתחומי ההתעניינות שלנו ובאופי. אנחנו זוג מן השמיים – למרות שבאים משני חלקי תבל בה שונים", הדגיש חזונ הנוצץ, האוהב להתבודד, לצפות בוידיאו, לטייל ברגל, להתבדח ולקחת את החיים בקלות. עם סבומי העתק שעומדים לרשותם, עתה, אין כל סיבה שלא יקחו את החיים בקלות: אמה של סוניה חולשת בדרום־אפריקה על עסקי דוגמנות והיא שפילסה את הדרך לקריירה המזהירה של הבת היפהפיה, הצעירה בחמש בגותיו יפות התואר של חוואי אמיד מאוד.

בסף הולך, בידוע, עם בסף וההורים המאושרים של סוניה אמרו בי קלטו את מאטס למשפחתם משום שהוא מובשר, יפה, עשיר וגם נוצרי טוב שהבטיח להשגיח על בתם. שמועות עקשניות טוענות בי היא מצפה לביקור החסידה. מאטס טרח להבחישן וטוען שרעייתו בבולה לחוזים שמנים של דוגמנות – „אם בי הרעיון, של הריון, דווקא נראה לי".

בינתיים מסייר הזוג היפה ברחבי תבל, „ירח דבש ממושך", הם קוראים לזה. וילאנדר שעייף בשגה האחרונה מתחרויות אין־ספור, שבע מטניס. הוא נטל חופשה של למעלה מחצי שנה ומודע למבגה הברובה בבך לקריירה הבינלאומית שלו. „אינני חושש. אני שואף להיות הטוב בעולם, מספר 1 ואני משובנע בי אצליח להשיג את היעד הזה, גם אם אצמצם את הופעותי בטורנירים ואתמקד בחשובים שבהם. אינני יכול לעמוד בקצב הרצחני הנדרש ממני. איני יכול להשביע תמיד את רצון האחרים ולעמוד לרשות חבלל".

עתה הוא עומד בולו לרשות רעייתו, המעריצה הגדולה ביותר שלו, שאינה מחמיצה אף אחד מהטורנירים שלו: „אני אוהבת אותו בל בך בי הוא טניסאי מצוין, אדם ישר, בעל חוש הומור בריא וגבר מדליק", הבריזה סוניה להנאת התקשורת בסקנדינאוויה.

אסתר אדלשטין, סופרת „מעריב" בקופנהגן

מאטס וילנדר השוודי ורעייתו הדרום־אפריקנית: „הוא גבר מדליק"

קרטה־דו – אחד ויחיד

בי"ס בין לאומי לאומנויות לחימה מלבד סביבו המוני צעירים, מבוגרים ונשים, סביב פעילות שעיקרה הגנה־עצמית, תישול הגוף והרוח, פילוסופיית חיים, חימן ותדבות בדרך יחודית השווה לכל.

קארטה־דו בי"ס בין לאומי לאומנויות לחימה המיוצג בלעדית את קארטה־דו אינטרנשיונל – בי"ס יוקודזי לאומנות הקרטה־דו לו סניפים בכל יבשות העולם.

בקראטה־דו מילת המפתח היא מקצועיות – ברמה הגבוהה ביותר, לכן אין פלא שהבי"ס הר תיק, זכה ליוקרה רבה הן בארץ והן מעבר לים. לקארטה־דו פעילות בין לאומית ענפה שכוללת מחנות אימון, קורסים מיוחדים בבל שטחי אומנות הלחימה, מערבת מלאה של חכשרת מדריבים ומאמנים, חילופי משלחות ומדריכים מבכירי השיטה מבקרים בקביעות בארץ מדי שנה. קארטה־דו עדיין לא התאושש מביקור ראש השיטה ה"קנצ'צו" בארץ (ביקור שזכה להדים רבים בחוגים של הענף) ובבר ההבנות בעיצומן לכינוס העולמי של קארטה־דו אינטרנשיונל שיתקיים הקיץ ליד אגם לוצרן בשווייץ. מעל 120 מתניבי קארטה־דו בישראל יצאו להתאמן במרבז האימונים הגדול ביותר שהתקיים מעולם.

מדריכי קארטה־דו בולם מוסמכים ע"י קארטה־דו אינטרנשיונל ונושאים רשיונות הדרבה בין לאומיים, מתאמנים במרץ ונמצאים תחת הדרבה ופיקוח צמוד של ראשי השיטה.

בראש הפירמידה עומד שהאן (רב אומן) רוני קלוגר – דאן 5 ראש קארטה־דו בישראל ובאירופה. שהאן רוני רכש את השבלתו המקצועית ב־15 שנות אמון והוראה במשרה מלאה. למד במדריך מתלמד בשנים 1975–1974 בדרא"פ, עבר מספר רב של השתלמויות באנגליה, שוויץ, יפן־אוקינאוה וחזר שנית לדרא"פ.

שהאן רוני מחדמויות הבולטות של ענף הקארטה המתפתח בישראל, הוא השתתף בחבר נבחרת ישראל במכביות ה־10 וה־11 ובמבביה האחרונה שימש במאמן נבחרת מערב גרמניה בקארטה. שהאן רוני מדריך זה 5 שנים בקביעות בשוויץ במחנה אימונים המתקיים בשיתוף איגוד הקארטה השוויצרי וזובה לפפולאריות רבה שם. רוני משמש במאמן ומרבז קורס מאמני קארטה מוסמבים ראשון מסוגו בארץ, שמתקיים בבי"ס למאמנים במבון וינגיט.

רוני חבר ההנהלה ומרבז של התאחדות הקארטה בישראל ולאחרונה נבחר בשופט לאומי ראשי של ההתאחדות. רוני משמש גם בחבר הוועדה המקצועית של מרכז הפועל והוא עומד בראש מחלקת קארטה־דו בפועל פ"ח.

התרשמות לבל 15 סניפי קארטה־דו במזבירות הראשית.

טל: 03-908150.